

veto

nummer 3

5 oktober 1998

Jaargang 25 - 1998-1999

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

**Het beurzensysteem
bekeken**

p. 5

**Eerstekammers en hun
verwachtingen**

p. 6

**Openingsweek Stuc,
Klapstuk en Kultuurraad**

pp. 11-13

Aangepast kamerdekreet stelt richthuurprijzen voor

Studenten erg tevreden met hun kot

Is je verwarming regelmatig onder stroom staat, uit je kraan enkel nog bedorven putwater sijpelt en de gas- en de elektriciteitsleiding op je kot wel met elkaar verbonden lijken wegens sissende stopkontakten, dan ben je in de minderheid. Recent onderzoek wees immers uit dat de meeste studenten erg tevreden zijn over hun onderkomen. Vlaams minister van Huisvesting Leo Peeters wil die tevredenheid bestendigen door vaste criteria naar voor te schuiven in het zogenaamde kamerdekreet. Dat dekreet, dat vorige maand in werking trad, moet ervoor zorgen dat studentenkamers aan bepaalde kwaliteits- en veiligheidseisen voldoen.

Uit een recente enquête die het maandblad Test Aankoop Magazine uitvoerde in de grootste Belgische studentensteden blijkt inderdaad dat studenten algemeen erg gul zijn in de beoordeling van hun kot: gemiddeld krijgt een studentenkot van zijn bewoner 74,3 procent van de punten en rijft het op die manier met gemak een onderscheiding binnen. Veto keek de rapporten na.

Gemiddeld betalen de meer dan vijfduizend ondervraagde studenten 7609 frank per maand voor hun kot, kosten ingebegrepen. Toch betaalt meer dan tien procent van de studenten nog steeds minder dan vijfduizend frank voor een kot, al gaat het hier dan vaak om studenten uit residentiële van universiteiten en hogescholen. Wat opvalt is dat een kot in Vlaanderen goedkoper blijkt dan een tje in Wallonië: in Louvain-la-Neuve bijvoorbeeld betalen de ondervraagde studenten gemiddeld achtduizend frank per maand.

Lettertjes

Waar de Koten goede punten krijgen, zijn het de eigenaars die vaak nauwelijks gedelibereerd kunnen worden: heel wat studenten klagen over problemen met niet-teruggestorte waarborgen na afloop van het huurkontraat. Test Aankoop Magazine duidt verder op het besaan van partikulieren en vastgoedkantoren die — vooral in Leuven — blijkaar systematisch huurwaarborgen achterhouden, en pleit dan ook voor een betere juridische bescherming van de studenten. Studenten die een modelhuurkontraat van universiteit of hogeschool tekenden — meer dan een derde van de ondervraagden in de Test Aankoop Magazine-enquête — zitten op dat vlak alvast veilig, al is het ook hier opletten gebazen voor kotbazen die bepaalde artikelen uit het modelkontraat schrappen of toevoegen. De andere groep leest best snel de kleine lettertjes van het huurkontraat.

En die zijn er vaak meer dan genoeg:

Veto laat andere stemmen aan het woord in het debat over het asielbeleid: het middelpunt wijdt de pagina's 7, 8 en 9 aan dit onderwerp. (foto Ivan Put)

zo is er de stijging van het aantal kamers dat enkel met een kontraat voor twaalf maanden verhuurd wordt, terwijl het akademiajaar toch maar tien maanden duurt. Sommige eigenaars willen ook steeds de kamer kunnen betreden, weigeren de huurwaarborg op een geblokkeerde rekening te storten, of dreigen de studenten van de ene dag op de andere op straat te zetten als die niet op tijd zouden betalen. Test Aankoop Magazine maakt ook melding van een eigenaar die een student enkel zijn huurkontraat vroegtijdig liet opzeggen als die voor een Belgische vervanger zorgde.

Som

De vrij algemene tevredenheid van de studenten over hun kot valt alvast gedeeltelijk te verklaren vanuit het in voege treden van het zogenaamde 'kamerdekreet'. Dat dekreet, dat in februari vorig jaar werd voorgesteld en — na een aanpassing vorige zomer — op één september in werking is getreden, moet er immers voor zorgen dat studentenkamers aan kwaliteits- en veiligheidsnormen gaan voldoen. Per zes studenten moet er nu een toilet zijn, per tien studenten een bad of douche, en een gemeenschappelijke ruimte van minstens zes vierkante meter is voortaan verplicht. Stu-

den die — om praktische redenen — niet kunnen koken op hun kot zelf, moeten in die gemeenschappelijke ruimte bovendien hun potje kunnen koken. Ook een fietsenberging hoort vanaf nu tot de standaarduitrusting van ieder studentenhuus. Heel wat kotbazen zijn daardoor gedwongen tot investeringen in hun opbrengsthuizen, uit schrik om geen konformiteitsattest voor hun kamers te zullen krijgen. De strenge normen van het oorspronkelijke dekreet stooten dan ook op heel wat kritiek van zowel studenten als huisvestingsdiensten aan verschillende Vlaamse universiteiten. De vele investeringen waar het dekreet toe verplichtte dreigden immers grotendeels door de studenten zelf betaald te moeten worden in de vorm van hogere huurprijzen.

Dankzij de inspanningen van die huisvestingsdiensten en vooral van de studentenbeweging werden de oorspronkelijke normen tot redelijke proporties gemilderd, zodat het gevaar voor uit de pan swingende prijzen enigszins werd afgewend. Maar ook hier wil de overheid nu orde op zaken stellen: in de wijzigingen op het dekreet, die verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus, wordt ondermeer vermeld dat de uitgereikte konformiteitsattesten voor dertig november 2000 zullen worden aan-

gevuld met de vermelding van de richthuurprijs die voor een kamer gevraagd kan worden.

Ondanks de normering door het kamerdekreet wat betreft veiligheid, kwaliteit en op termijn dus ook prijzenpolitiek, wijst de enquête van Test Aankoop Magazine eens te meer duidelijk op de nog steeds erg zwakke juridische positie van de student in het hele verhaal. Ondanks het feit dat steeds meer kamers verhuurd worden met modelkontraaten van de huisvestingsdienst van universiteiten en hogescholen, dringt de vraag naar een standaardkontraat voor het verhuren van kamers zich op. Op die manier zouden heel wat van de door Test Aankoop Magazine aan het licht gebrachte wantoestanden uit de wereld geholpen kunnen worden. Ook wat betreft het gedeeltelijk of helemaal niet terugstorten van betaalde huurwaarborgen door heel wat kotbazen is er nog een groot probleem, mede door het ontbreken van een wettelijke regeling terzake. Het feit dat het bij de huurwaarborg van een studentenkamer eigenlijk vaak maar om een beperkte geldsom gaat — meestal één of twee maanden huur — die niet zou opwegen tegen eventuele gerechtskosten, speelt daar ongetwijfeld een rol in.

Jeroen Lissens

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn. Liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 25
Nummer 3
5 oktober 1998

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofredactie: Jeroen Lissens
Redaktiesekretaris: Benny Debruyne

Redactie: Aernout Beke, Sofie Overstijns, Kristof Daniels, Raf Gerits
Doka: Dirk Bernard, Jimmy Debruyne, Joost Helsens, Jeroen Lissens, Ivan Put
Medewerkers: Bert Balcaen, Deborah Bické, Kristof Daniels, Bart De Schrijver, Karlien Fluit, Sofie Overstijns, Herman Pauwels, Jeroen Peeters, Pjeroo Van Orshoven

Layout en vormgeving: Bert Balcaen, Dirk Bernard, Han Bogman, Bert Cornillie, Kristof Daniels, Filip De Keukeleere, Raf Mathilde Peter Jacob Gerits, Karlien Fluit, Moos, Herman Pauwels, Ivan Put

Cartoons: Guido Devadder, Bartel Volckaert

DTP: Filip De Keukeleere
Spelling: Benny Debruyne, Sofie Overstijns

Eindredactie: Benny Debruyne, Hans Declercq, Sofie Overstijns
Assistentie-Eindredactie: Raf Gerits, Jeroen Lissens

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

buitenbaan

Deze week niet in Veto:

- Evolutiveer krijgt steun uit onverwachte hoek: Dieu Spitaels beweert van niets te weten.
- Aandelen van God dalen op de beurs.
- nv Kohl vraagt faillissement aan.
- De aandelen van Peter Farazijn stijgen met stip. Onverwacht wordt een bewijs zijner intelligentie geleverd: hij kende en gebruikte epo.
- Nieuwe drug op de markt: olifanten-narkosemiddel de hype van het najaar.
- Mogelijke nevenwerkingen: slurfgroei. Dit resulteert tot algemene tevredenheid ten huize Freddy Willockx: eindelijk verlost van zijn haakneus.
- Al snel worden onvermoede gebruiksmodaliteiten van de slurf ontdekt.
- Spektakulaire daling Viagra.
- Kerk wijzigt masturbatiebeleid: Schröder lanceert 'Das Cooles Deutschland'.
- De Scorpions, Nena, Claudia Schiffer, Michaël Schumacher, Schröder zijn vrouw, de zanger van Rammstein en Nina Hagen mogen op visite komen.
- Nieuwe breuklijn snijdt door België: vermogenskloof tussen arme en rijke Belgen wordt groter.
- Door Van Den Brande en Eerdekens neemt de discussie al snel een kommunautaire wending.
- De koninklijke familie leert snel Nederlands.
- Regina Louf twijfelt.
- Hoeft niet noodzakelijk een probleem te zijn. Descartes deed het ook.
- Ik twijfel. Dus ik ben verkracht.
- Verkiezingscampagne: de Renault-campagne indachtig, gaat menig politicus ertoe over een Levi's 501 te dragen met een sticker op hun achterwerk: 'dit is mijn laatste Levi's'.
- Dehaene wint de verkiezingen. Grootste achterwerk, en zijn fantastische heupbeweging bij het optrekken zijner broek wordt gerekereerd door de vakbondstrijd tegen afdankingen.
- Konsert Algerijnse popheld Cheb Khaled ontsiert door rellen naar aanleiding van gestolen jassen.
- De situatie in Algerije wordt ineens een stuk begrijpelijker.
- Aantal katten stijgt spektakulair.
- Honden vervrijden dat ze alleen maar willen profiteren van hun sociale zekerheid.
- Regering beslist speciale muren te bouwen waartegen ze kunnen worden kapot gegooid.

Proef het verschil

(foto: Jansel Hebers)

STRIPWINKEL

GOBELIJN

MECHELSESTRAAT 35
LEUVEN
016/23.55.86

WIJ ZIJN KLEIN EN ZIJ ZIJN GROOT ...
EN DA'S NIET MEER DAN EERLIJK!

VRIJDAG 9 OKTOBER VANAF 14u signeert
- RENÉ HAUSMAN ("Eekhoornprins")
ZATERDAG 10 OKTOBER VANAF 14u signeren
- CHRISTIAN PATY ("Vrouwe Bussums")
- GIOUX ("Wind der Goden")
- VARANDA ("Bloodline 8" jaTna)

Les volgen in je eigen provincie

Origine donderdag startte de **Fakulteit Geneeskunde met Pentalfa. Met dit project wil de fakulteit postgraduatuonderwijs aanbieden zonder dat de deelnemers zich naar Leuven moeten verplaatsen. Via videoschermen kunnen zij de colleges vanuit vijf verschillende lokaties in Vlaanderen volgen. Een televotingstelsel zorgt ervoor dat dit interactief kan gebeuren. Men is dus niet verplicht tot louter luisteren, maar kan ook vragen stellen aan het panel dat het college inhoudelijk verzorgt.**

Wie vroeger afstudeerde aan de universiteit, was zeker dat hij met de daar opgedane kennis bijna zijn gehele beroepsloopbaan kon doorkomen. Dit is niet meer het geval. Snelle ontwikkelingen zijn het kenmerk van elke wetenschappelijke discipline geworden. Wie zich up-to-date wil houden, moet zich dus bijscholen. Universitaire permanente vorming (UPV) neemt een deel hiervan voor zijn rekening. Dat is de reden waarom de fakulteit Geneeskunde anderhalf jaar geleden besloot om met dit project van start te gaan.

Het principe is zeer eenvoudig: Elke week geeft een interdisciplinair panel les over een bepaald medisch onderwerp. Dit onderwerp wordt gekozen door de verschillende diensten van de fakulteit. Het college kan, zoals een gewone les, in de Pentalfa-aula in Leuven gevolgd worden. De andere vijf lokaties, één per Vlaamse provincie, volgen de les op een scherm via een dubbele projectie: De ene toont de spreker en de andere zijn slides. Elke lokatie kan via zijn moderator vragen stellen aan het panel. Iedere deelnemer beschikt ook over een televoting-toestel, waarmee eventueel kan gestemd worden. De regie van het hele gebeuren wordt verzorgd vanuit Leuven.

Linov

De centrale ondersteuner van Pentalfa binnen de universiteit is het Leuvense Instituut voor Nieuwe Onderwijsvormen (Linov). Zij zal, samen met de wetenschappelijke stuurgroep onder leiding van Professor Bernard Himpens instaan voor de evaluatie van het project. Linov-voorzitter Georges Van der Perre beklemtoonde in zijn toespraak over virtuele universiteit dat Linov de kennis die het met Pentalfa heeft opgedaan, wil uitdragen naar andere fakulteiten. Het woord 'nieuw' in de naam van zijn instelling heeft volgens hem een dubbele betekenis. Enerzijds wil Linov nieuwe, technologie gebaseerde methoden aanreiken. Anderzijds wil ze daarmee nieuwe markten en doelgroepen aanspreken.

Van der Perre zag het nieuwe van

Pentalfa op drie nivo's: Vooraleerst is het project opgesteld vanuit een vraag van de beroepssector zelf. Het is dus geen UPV-initiatief dat eerst werd georganiseerd en waar later pas werd gekeken of er interesse voor was. Daarnaast houdt Pentalfa volgens hem ook rekening met de praktische kontekst. Van der Perre bedoelde hiermee het verplaatsingsprobleem. Iemand die van de uithoeken van het land moet komen, verspeelt meer tijd aan zijn verplaatsing dan aan het volgen van de les zelf. De vele autofiles hebben dit probleem nog verscherpt. Les kunnen volgen vanuit je eigen provin-

meer interactief kunnen maken. Ook professor Himpens is voorstander om het project uit te breiden naar de licenties, al zal dit volgens hem zeker nog niet voor morgen zijn. Op lange termijn zou het bijvoorbeeld mogelijk kunnen worden dat stagiairs-geneeskunde hun problemen vanuit hun ziekenhuis op soortgelijke manier kunnen bespreken met de professoren in Leuven.

Gratis

In tegenstelling tot andere initiatieven inzake derdecyclusonderwijs, die meestal

ondersteuning en training. Een aantal bedrijven uit de beeldverwerkende en telekommunikatiesector verleende logistieke steun. De financiële steun kwam van de D. Collen Foundation en van de farmaceutische industrie.

Videokonferentie zal zeker het face-to-face-onderwijs niet helemaal vervangen. Wel kan zij bijdragen tot een verbetering van het onderwijs in het algemeen. Een saai professor wordt natuurlijk niet boeiender als je hem op scherm ziet in plaats van in een aula. Videokonferentie maakt het echter wel noodzakelijk dat de les op een gestructureerde manier wordt gegeven. Zo krijgen de professoren in het Pentalfa-project ondersteuning om via Powerpoint eenvoudige, gestructureerde slides te maken. Extra begeleiding vraagt echter ook extra geld. Voor een aantal fakulteiten (zoals Geneeskunde) zal dit gemakkelijker

(foto Jimmy Debruyne)

cie is hiervoor dus de oplossing. Ten slotte zag Van der Perre in Pentalfa een baanbrekende lesvorm door de combinatie van videokonferentie, televoting en een centrale regie. Hierdoor is het een verbetering op voorgaande initiatieven inzake afstandsonderwijs, zoals het pilootproject VIRTUE (Virtual University Europe).

Basisopleiding

Van der Perre toonde zich grote voorstander om deze onderwijsvorm ook in de basisopleiding toe te passen. Hoorcolleges voor grote groepen waren volgens hem trouwens al de eerste vorm van afstandsonderwijs. Nieuwe methoden zouden de lessen

uitblinken door hun hoge inschrijvingsprijzen, is Pentalfa voor alle deelnemers gratis. Volgens Bernard Himpens is dit gedaan om zoveel mogelijk deelnemers aan te trekken en om UPV te herwaarderen. Een heel aantal instellingen deden daarom een duit in het zakje om Pentalfa van start te kunnen laten gaan. De universiteit zelf zorgde voor de herinrichting van een speciaal auditorium. Linov gaf technische en edukatieve

gaan dan voor diegenen die veel minder kunnen genieten van de zogenaamde derde-geldstroom. Met deze geldstroom wordt bedoeld dat de universiteit een contract tekent om onderzoek tegen betaling uit te voeren voor externe partners, zoals de industrie of de overheid. Een financiële inspanning van de universiteit of de overheid lijkt in deze fakulteiten aangewezen.

Herman Pauwels

Kampustoneel zoekt medewerkers

Kampustoneel is een vereniging voor studenten, personeelsleden en oud-studenten van de KU Leuven en is tien jaar geleden opgericht. Elk jaar brengt ze een of twee producties op de planken en daarnaast organiseert ze regelmatig akteerkursussen of weekends.

Voor de opvoering van 'Caligula', de klassieker van Albert Camus, zoekt ze onder de studenten nog een aantal acteurs. Daarvoor is er een soort 'sluissysteem'. Dat houdt in dat er op donderdag 8 oktober om 20u. een kennismakingsavond plaatsvindt in het Van Dalecollege (Naamsestraat 80). Iedereen die geïnteresseerd is om mee te werken met t Kampustoneel (als acteur, regie-assistent, dramaturg, technicus of wat dan ook) is dan van harte welkom. Je krijgt er in het kort de werking van de vereniging uitgelegd en je kan er kennismaken met de mensen die de vorige jaren meegewerkt hebben. Drempelvrees is echt niet nodig, zowel mensen met toneelervaring als volgzand beginners zijn er van harte welkom.

Een week later gaat de 'sluis' dan verder. Op 13, 20 en 22 oktober geeft Jan De Vuyst, de regisseur van 'Caligula', een mini-kursus acteren. Tijdens deze mini-kursus worden enkele algemene toneeltechnieken aangebracht en wordt er ook gewerkt rond fragmenten uit het stuk zelf. Uiteindelijk wordt uit deze sessies een aantal mensen geselecteerd om mee te doen met de productie. De kursussen vinden plaats in de kapel van de Zwartzusters, maar er wordt telkens om 20u. verzameld aan het Van Dalecollege. Natuurlijk kom je best de drie avonden, maar als je maar één of twee avonden vrij bent, mag je ook meedoen. Vooraf inschrijven is niet nodig, kom gewoon om 8 uur naar het Van Dalecollege of, beter nog, eerst naar de info-avond.

(advertentie)

DANSATELIER

Jazz-dans
Klassiekbalet
Dans-aerobic
Hip-hop
Figuurtraining

GRATIS PROEFLESSEN
GEDIPLOMEERDE DANSDOCENTEN
ALLE LEEFTIJDEN EN NIVEAUS
VOOR DANS-AEROBIC-FIGUURTRAINING-
MOGELIJK PER LES OF PER 10 LESSEN TE BETALEN

SPECIALE PRIJS VOOR STUDENTEN

INFO: DIESTSTESTRAAT 234 (vlakbij het station) LEUVEN
Tel. & fax 016/23 26 40

Arbeid niet zo populair bij democraten

Ofgelopen zaterdag vond in Antwerpen de tweede editie plaats van de Dag van de Democratie. Net als vorig jaar was er een hele reeks van activiteiten voorzien: debatten, een internethal en films, een jongerenkonferentie, een maatschappelijke beurs en een politiek literair kafee. Het thema voor dit jaar was 'Arbeid in de eenentwintigste eeuw'. D-Dag onderging een beetje het lot van de doorsnee voetbalploeg die naar eerste klasse stijgt. Het eerste seizoen is boven verwachting. Het tweede jaar liggen de verwachtingen al iets hoger, het nieuwe een beetje eraf, maar gaat het minder dan verhoopt.

De D-Dag is een initiatief van TriAngel en het Centrum voor Politieke Vernieuwing en wil een forum bieden aan al wie zich op een of andere manier in de kijker wil werken op het podium van die zogenaamde Nieuwe Politieke Cultuur. In samenspraak met het gros van de Vlaamse politieke partijen, het ACW, het ABVV en ID21 werd dit jaar gekozen voor 'Arbeid in de 21e eeuw' als centraal thema.

De voorbereiding van D-Dag werd in extremis in negatieve zin beïnvloed door de onverwachte gevolgen die een vrije tribune van Vincent Van Quickenborne met zich meebracht. De tribune van Van Quickenborne — woordvoerder van ID21 — werd twee dagen later, de dag zelf waarop D-Dag plaatsvond, gevolgd door een tribune van SP-volksvertegenwoordiger Hans Bonte en algemeen sekretaris en manwijf van het ABVV, Mia De Vits. In hun tribune komt tot uiting dat Bonte en De Vits in hun wijk geschoten zijn omdat Van Quickenborne de vakbonden op de korrel nam. Ze hekelden ook dat het programma op het laatste moment veranderd zou zijn zonder hun medeweten. Ook de aanwezigheid van enkele vluchtelingenorganisaties — die uiteraard het overheidsbeleid zouden in vraag stellen — droeg allerminst de goedkeuring weg van De Vits. Nu is het zo dat de organisatoren van D-Dag samenwerkingsverbanden gesloten hadden met enkele partijen of organisaties, waaronder het ABVV — het centrale thema was tenslotte arbeid. Een aantal sprekers van de SP en het ABVV beslisten dan ook op het laatste moment niet te komen. Het blijft merkwaardig dat

een vrije tribune, en dan nog van iemand die niet tot de organisatie behoorde, tot zo'n reactie leidt. Is een tribune niet een persoonlijke mening om een debat te stimuleren.

Gros

Waar onderwerpen als directe democratie, referenda en opkomstplicht vorig jaar nog vierduizend bezoekers konden lokken, moest 'arbeid' het dit jaar met minder dan de helft doen. De keuze voor een gewichtig thema als arbeid — een onderwerp dat iedereen tenslotte aanbelangt — is op zijn minst moedig te noemen. Toch sloeg het niet zo goed aan als de discussies van vorig jaar over zaken als referenda, opkomstplicht enzovoort.

Opvallend hierbij was dat de interesse en aandacht voor één van de laatste debatten — dat over politieke intimidatie — merkkelijk hoger was. Blijkbaar is de interesse veel groter voor een aktueller en sappiger thema met bekende Vlamingen die het imago hebben van alleen te strijden tegen de misdaad. Ondermeer Patsy Sörensen, Flor Van Noppen en Willy Vermeulen kwamen hier getuigen over hun ervaringen.

Dozijn

Veel hing ook af van het adrenalinegehalte van de debatten. Sommige kwamen nooit goed op gang. Dat tussen Bea Cantillon (CVP) en Malika Abbad (interkultureel centrum migranten) bijvoorbeeld. De toeschouwer trad de imposante Koningin

Elisabethzaal binnen in een vaaggele dempt licht en een toeschouwersaantal dat verre van in verhouding stond met het aantal zitjes. Ver voraan in de zaal, een klein tafeltje met de imposante raspstem van moderator Paul Goossens tussen Cantillon en Abbad. Andere debatten maakten veel meer los. Dat waaraan onder andere Guy Verhofstadt (VLD) en Ad Melkert aan deelnamen. Melkert is fractieleider voor de Nederlandse Partij van de Arbeid, en als dusdanig mee verantwoordelijk voor het Paarse overheidsbeleid. Het was dan ook

opmerkelijk dat Verhofstadt het Paarse beleid zozeer ophemelde dat Melkert hem moest temperen.

Nieuw dit jaar is dat de D-Dag gevolgd werd door een D-Avond en D-Nacht — een fuif dus. Op de D-Avond nodigden Tom Lanoye en Guy Mortier een aantal vrienden en politici uit. De belangstelling voor de D-Avond loste in elk geval beter de verwachtingen in. Misschien wijst het erop dat D-Dag vooral ook een festival moet blijven. Een goedgekozen lokatie — dit jaar de Antwerpse Zoo — waar je van een het ene standje naar het andere loopt, van een internethal naar een konferentie, van het ene debat naar het andere. Politiek en inhoudelijk maar lichtverteerbaar niettemin.

Benny Debruyne
Kristof Daniels

(foto Dirk Bernard)

VANAVOND IN DE JERRY SPRINGER SHOW

VROUW BEDROEG MAN MET ZIJN
TWEELINGBROER

LUDIT

Leuvense Universitair Dienstencentrum voor Informatica en Telematica
de Croylaan 52B 3001 Heverlee

Mededeling

PC-VERHUUR
 (uitsluitend studenten KU Leuven)

Desktop standaard DellOptiplex/Pentium/16MB/1GB HD/15" Col Huurkost per maand: 1.350,-	Desktop multi-media DellOptiplex/Pentium/16MB/1GB HD/15" Col CD-Rom 8x, SB 16, LS 2x Huurkost per maand: 1.620,-
Desktop standaard DellOptiplex Pentium MMX/16MB /1,6GB HD/15" Col Huurkost per maand: 1.400,-	Desktop multi-media DellOptiplex/Pentium MMX/16MB/1,6GB HD/15" Col CD-Rom 12x, SB 16, LS 2x Huurkost per maand: 1.700,-

Voor meer informatie contacteer PC-Verhuur
 Tel.: (016) 32 22 29 Fax: (016) 32 29 99 E-mail: marcel.vandepulte@cc.kuleuven.ac.be

PC-VERKOOP
 (uitsluitend studenten, diensten en personeel KU Leuven)

Desktop multi-media /midsize

DellOptiplex/Pentium 350MMX/32MB EDO/2.1GB HD/2MB VRAM/15" Col
 CD-Rom 12x, SB 16, LS 2x
 Ultra DMA-33 HD/USB support/PC97 compliant
 Baye 3 ext./2 int.
 Exp. slots: 3 PCI, 2PCI/ISA

55.000,-

Voor meer informatie contacteer PC-Shop
 Tel.: (016) 32 22 01 Fax: (016) 32 29 59 E-mail: PC-SHOP@cc.kuleuven.ac.be

“Een studieloon is veel volwassener”

Eigenlijk zou geen enkele student mogen wakker liggen van financiële problemen want binnen de schoot van de KU Leuven poogt de Sociale Dienst de financiële beslommeringen van de Leuvense studenten zo goed mogelijk op te lossen. Frans Devenyns, jarenlang actief op de Sociale Dienst maakt er een zij-sprong en gaat naar het onderwijs. Hij wil de opgedane ervaringen in de maatschappelijke dienstverlening gebruiken voor de lessen aan de Sociale School in Gent. Een ideale gelegenheid om over te gaan tot een stand van zaken wat studiefinanciering betreft, zeker omdat voormalig Minister van Onderwijs Van den Bossche (SP) een aantal langverwachte maatregelen genomen heeft (zie kader). Het stemt Frans Devenyns tot tevredenheid, al blijft er nog veel huiswerk over.

Frans Devenyns: «We zijn natuurlijk blij met de automatische indexering. Eindelijk, na zoveel jaren. Ik ben ook blij met de nieuwe interpretatie van het vermoedelijke inkomen en over het feit dat de minimumgrenzen zijn opgetrokken, waardoor meer studenten de maximale studietoelagen zullen krijgen. Natuurlijk hadden we veel meer gevraagd en we moeten daar ook blijven op hameren. De Overleggroep Studietoelagen zal dan ook blijven voortwerken. Ik denk dat we voornamelijk op drie punten — de jokerbeurs, het secundair onderwijs, en het optrekken van de maximumgrenzen — ons poeder zullen verschieten.»

«Vooral de maximumgrenzen in het hoger onderwijs zijn onrealistisch laag. Op dit moment heeft een gezin van vier mensen met één kostwinnaar — vader, moeder en twee kinderen — geen studietoelage meer met een netto maandinkomen van om en bij de zestigduizend frank. Wij hopen dat ook de studietoelagen in het secundair onderwijs eindelijk een opsmuk krijgen, want daar liggen de grenzen nog veel lager. We zijn ontevreden dat Van den Bossche niet is ingegaan op het idee van Ludo Sannen (Agalev) om aan elke student een jokerbeurs te geven. Ik vind het een goed principe dat een student van bij de start kan beschikken over zo'n een beurs zodat hij in een bisjaar of in een voortgezette opleiding over financiering kan beschikken.»

«Ook het lineair doorrekenen onder de minimumgrens is niet gerealiseerd. Daarnaast hopen wij ook op een betere communicatie met de klanten vanuit de dienst studietoelagen, waarbij meer uitleg wordt gegeven over de berekeningswijze. Die studietoelagen zijn namelijk een heel ingewikkelde materie.»

Index

Veto: Wat is er fout gelopen bij de automatische indexering? De consumptie-index werd plots vervangen door de gezondheidindex?

Devenyns: «De grenzen van de studiebeurzen werden altijd aangepast via de index der consumptieprijs. Wij dachten dat zoets nu ook zou gebeuren. Trouwens in het ontwerpbesluit was een berekening met de consumptie-index voorzien. Blijkbaar heeft men dat in de grote vakantie veranderd, op verzoek van de Raad van State. Het gevolg was dat de grenzen voor de studietoelagen, zowel voor het secundair als het hoger onderwijs, lager zijn dan de aanvankelijke grenzen die wij en de dienst voor studietoelagen verspreid hadden.»

Veto: Is het een groot verschil?

Devenyns: «De grenzen stijgen maar met twee procent in plaats van vier procent.»

Veto: Er gaan ook stemmen op om aan studen-

ten een studieloon te geven in plaats van een studiebeurs.

Devenyns: «De Overleggroep studietoelagen heeft over deze vraag gediskussieerd: 'gaan we voor een verbetering van het huidige studiebeurzenstelsel, of ijveren we voor een radikaal ander systeem? Gaan we naar een ouder-onafhankelijk systeem waarbij de studenten een minimum inkomen hebben om te studeren, of zullen we het huidige systeem verbeteren?' De Overleggroep koos voor het tweede en vond het thema van het studieloon niet haalbaar. Ook de studenten liggen er niet van wakker! De meeste studenten hebben het relatief goed in die zin dat de ouders via het inkomen en andere kanalen hun studies betalen. Als er dan echte conflicten zijn met studenten, als ze in de rats zitten, dan is de ouder-afhankelijkheid wel een probleem. Dat geldt evenwel slechts voor een minderheid. Ze moeten dan op een andere manier aan een inkomen zien te raken: jobs, sociale voorzieningen, studietoelagen enzovoort.»

Veto: Wat is uw persoonlijke mening?

Devenyns: «Ik denk persoonlijk dat het veel beter is dat we naar een soort studieloon gaan voor jongeren vanaf achttien. Uiteraard zullen daar bepaalde mechanismen moeten ingebouwd worden, want je kunt niet onbeperkt studeren. Ik denk dat het een volwassener systeem is. In Dene-marken bijvoorbeeld werkt dat perfect. We hebben die denkpiste ooit uitgewerkt om te kijken wat het zou kosten. Studietoelage, belastingvermindering, kinderbijslagen zouden dan dienen voor de financiering.»

Draagvlak

Veto: Politiek gezien ligt dat wellicht moeilijk omdat er niet genoeg geld is voor studiebeurzen voor een deel van de studenten, laat staan voor een studieloon voor alle studenten?

Devenyns: «Dat is een politieke keuze natuurlijk. De kumulatie van de kinderbijslag, de studietoelagen en de belastingvermindering zou al iets zijn. Men moet die oefening willen doen. Maatschappelijk gezien evenwel is daar momenteel geen beweging in te krijgen. Bovendien is het moeilijk om zoets te realiseren omdat onderwijs gewestelijk, en fiscaliteit en kinderbijslag federaal zijn.»

Veto: Is dat maatschappelijke draagvlak voor de studietoelagen ondertussen beter geworden?

Devenyns: «Ik denk dat wat nu gebeurt met de studiebeurzen een heel gevaarlijke situatie is: er is een steeds kleinere groep die nog in aanmerking komt voor studiebeurzen. Het is een bekend scenario in de samenleving als er voorzieningen zijn voor een heel kleine groep, dat men die niet meer als noodzakelijk ervaart. Bovendien is het belangrijk dat een brede groep in aanmerking komt voor de studietoelagen want men realiseert zich niet wie de mensen zijn die er nu al uit vallen. Tweeverdienersgezinnen vallen direct uit de boot. Het konsumptiegedrag is op dit tweeverdienersinkomen afgestemd. Heel wat gezinnen met een modaal inkomen komen serieus in de rats te zitten. Heel wat éénoudergezinnen, meestal vrouwen met kinderen, komen niet in aanmerking voor een studietoelage, gewoon omdat de maximumgrenzen niet realistisch zijn.»

Veto: Er is ook een verschil tussen de studierichting. Iemand die bijvoorbeeld geologie studeert moet veel ekkursies doen, iemand die germaanse studeert niet. Toch krijgen die studenten beiden evenveel.

Devenyns: «Dat is een serieus probleem, dat al in het secundair onderwijs begint. Ouders leggen niet bij voor allerlei activiteiten die op zich wel interessant zijn, maar zwaar op het budget drukken. Als het studiekosten zijn die nodig zijn voor de opleiding, vind ik eigenlijk dat de universiteit en de overheid dat moeten voorzien. Op de Sociale Dienst krijgen wij tal van mensen

die komen lenen om ekkursies, stages of materiaal te betalen. Het is dan ook opstijft dat de universiteit bijvoorbeeld computerinfrastructuur ter beschikking stelt van de studenten.»

Wreed

Veto: U was ook bij de voorstelling van de studie van Barbara Tan (CBS); daaruit bleek dat het met de democratisering voor het eerste diploma nog niet fantastisch is. (Zie Veto vorige week) Raakt u soms niet wat ontmoedigd?

Devenyns: «Ja, maar we mogen niet opgeven. Werken aan het beleid is niet eenvoudig en gaat niet snel. Er moet altijd eerst een wreed aksident gebeuren voor men begint in gang te schieten. De democratisering van het onderwijs zou niet direct uit de

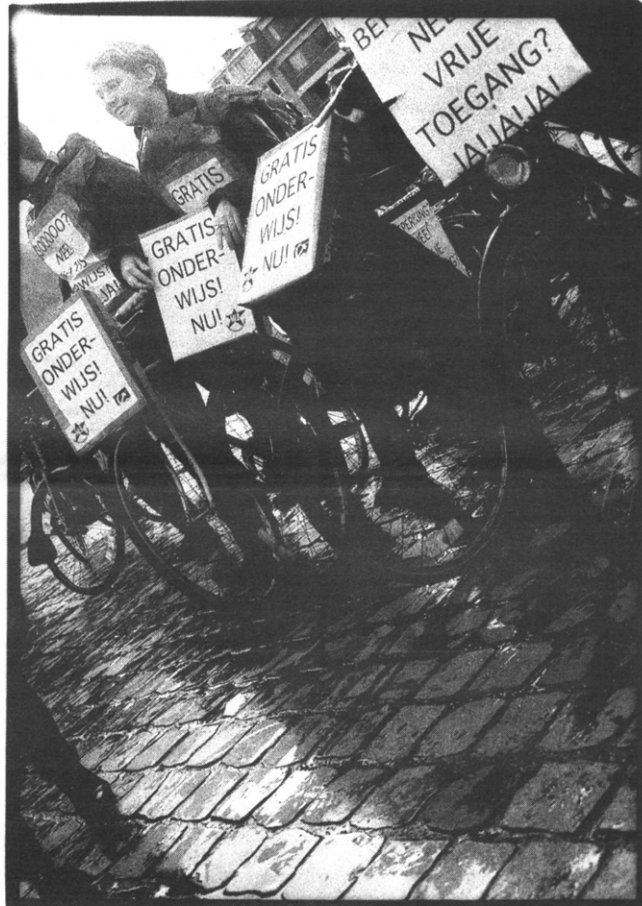
aktualiteit zijn.»

Veto: Wat vindt u van de algemene toelatingsproef die Dillemans zou voorstellen?

Devenyns: «Als het waar is. Maar goed, het is een trend die je ziet in de samenleving dat onderwijs steeds meer economisch wordt ingevuld, eerder dan als een maatschappelijk goed. Dat is een heel gevaarlijke trend. Natuurlijk is onderwijs voor een stuk economisch, maar het is vooral een maatschappelijk goed. Je moet mensen geven aan jongeren om in de samenleving hun plaats in te nemen. De samenleving en de democratie heeft er ook belang bij dat jongeren kunnen verder studeren. Ik ben dus tegen zo'n ingangsexamen.»

«Het ingangsexamen wordt veel te veel ingevuld vanuit een economisch denken: wie is de klant in het onderwijs? Is het de industrie of is het de student. Een onderwijsinstelling is een instelling die meer doet dan mensen afleveren die op de arbeidsmarkt direct en gegarandeerd klaar staan. Een universiteit is altijd een beetje het geweten van een gemeenschap.»

Benny Debruyne

(foto archief)

Maatregelen studietoelage

In april maakte toenmalig minister van Onderwijs Luc Van den Bossche op de Overleggroep Studietoelagen een aantal maatregelen bekend om het studietoelagenstelsel te verbeteren. De Overleggroep Studietoelagen bestaat uit de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS), de jongerenafdelingen van ABVV en ACV, de Bond van Grote en Jonge Gezinnen en de sociale diensten van de universiteiten. Een overzicht.

1. Automatische indexering.

Vanaf dit akademiejaar worden de studiebeurzen automatisch aan de index aangepast. Wel worden ze aangepast aan de gezondheidindex en niet aan die van de consumptieprijs (zie artikel).

2. Verhoging minimum-inkomensgrenzen.

Om in aanmerking te komen voor een maximale studiebeurs mogen je ouders niet meer verdienen dan een bepaald bedrag: de minimum-inkomensgrens. Die grens is nu met tien procent opgetrokken, waardoor het gros van de beursstudenten een grotere beurs krijgt.

3. Het vermoedelijke inkomen.

Normaal wordt een studiebeurs berekend op het belastbaar inkomen van twee jaar voor de aanvraag. Nu kan het zijn dat het inkomen plots daalt, bijvoorbeeld omdat iemand werkloos geworden is of beslist om deeltijds te gaan werken. Door ook rekening te houden met het vermoedelijke inkomen kan ervoor gezorgd worden dat de beurs in overeenstemming is met het reële inkomen.

4. Avondonderwijs.

Wie avondonderwijs gevolgd heeft en wil voortstuderen, kan nu ook een studiebeurs krijgen als hij beschikt over hoger onderwijs te volgen.

(bd)

“De Acco, is dat een fakbar?”

Win de prille herfstdagen heerst er in Leuven een gezellige drukte. Uitbundige tweedekenners, blakend van zelfvertrouwen en nog in de roes van hun recente overwinning zetten hun ‘fuitjaar’ in met groots vertier. Laatstejaars, al wat ernstiger bezig met hun carrière, moeten van de korte tijd die hen hier nog rest, gebruik maken om een lief te vinden. Maar er is meer te zien: op zoek naar hun weg tussen het oudere vee tasten de verwaalde blikken van de eerstejaars de valvas af, hopend op wat duidelijkheid. Veto wiep zijn netten uit in de groene kikkerpoel en haalde twee eerstejaars boven: Kurt en Dieter die respectievelijk Marketing aan de Katholieke Hogeschool Leuven en Rechten studeren. In de hoop dat ze hier de komende tijd lustig verder zullen kwaken en niet worden opgepeuzeld door de reiger, zullen we hen nogmaals interviewen na de proefexamens en vlak voor de eerste zit.

Alle onderzoeken en oriënteringsproeven ten spijt, blijkt het onderwijssysteem en het vakkenpakket voor Kurt en Dieter nu niet meteen het doorslaggevende element te zijn bij hun studiekeuze. De keuze valt volgens hen veelal op Leuven omdat er goede studentenvoorzieningen zijn, er een tof uitgaansleven is en de Leuvense studentenstad meer aantrekkingskracht heeft en prestige uitstraalt dan Gent, Antwerpen of Brussel. Toch heeft het feit dat de proefexamens niet bindend zijn en dat bijna alle examens schriftelijk zijn ook meegespeeld.

Veto: Wat heeft er jullie er toe bewogen om naar Leuven te gaan?
Kurt: «Gent is een grootstad. Leuven is een stad waar alles afgestemd wordt op de student. Het is eigenlijk één grote kampus. Leuven heeft in mijn ogen veel prestige. Dat zal wel liggen aan de vele West-Vlamingen die hier studeren zeker?»
Dieter: «De vrijheid. Ver weg van huis. Ik wilde gewoon op kot gaan en ik denk dat er in Gent niet zo'n boeiend kotleven is. Ik realiseer me wel dat je gemakkelijk op Leuven uitgekeken geraakt aangezien het maar een provinciestadje is. Aanvankelijk interesseerde de Mercator-hogeschool in Gent me ook wel, maar ik ben er toch van

overtuigd dat de K van de Katholieke Hogeschool Leuven staat voor kwaliteit. Trouwens, katholieke sekundaire scholen zijn toch ook kwalitatief beter.»

Toelatingsexamen

Veto: Wat vinden jullie van de toegangsexamens aan de unief?
Kurt: «Ik vind het discriminerend dat er slechts voor enkele richtingen een toelatingsexamen wordt ingevoerd. Als er dan toch een numerus claususstelsel komt, dat ze dan maar toelatingsexamens inrichten voor alle fakulteiten.»

Dieter: «Ik ben tegen de toelatingsexamens. Deze examens zeggen niets over de kwaliteiten van een jongere. Ze geven alleen maar een vrijbrief aan de overheid om te besparen in het onderwijs. Dat is fout. Het democratische onderwijs, waar zoveel jaren voor gevochten is, wordt met enkele wetten en dekretten teniet gedaan. Het is een schande dat een staat als België, die zich democratisch noemt, haar bevolking de kans ontzegt op degelijk onderwijs. In plaats van te bezuinigen, gooit de overheid op die manier haar eigen ruiten in. Als alternatief voor een numerus clausus zou ik voorstellen om de laatstejaars uit het sekundair intensiever te begeleiden en hen op een eerlijke manier te loodsen naar hun studierichting op de unief. Op mijn vroegere middelbare school is dat helemaal niet gebeurd. Integendeel, in plaats van objectief advies te geven, raadde men alle leerlingen van de moderne richtingen (behalve Wiskunde-Wetenschappen) af om aan de unief te gaan studeren.»

Peda

Studeren in Leuven wil ook zeggen: leven in Leuven. Zoals de meeste Leuvense studenten zitten ook deze twee studenten op kot. Voor heel wat studenten is het kotleven een hele aanpassing, maar voor Kurt en Dieter is het beginnende kotleven blijkbaar alvast vlotjes verlopen.

Kurt: «Omdat ik weet dat ik lui ben, heb ik ervoor gekozen om op kot te gaan op een peda (Heilige Geest College). Alles wordt daar immers voor je geregeld. Op een gewoon kot heb je altijd het risico dat je medebewoners je niet aanstaan. Op een peda heb je veel meer sociale contacten en vind je altijd wel mensen bij wie je terecht kan. Ook op studiegebied, denk ik dat peda-studenten meer geneigd zijn elkaar te steunen.

Ik vind het trouwens ergerlijk dat er zoveel vooroordelen zijn tegenover peda's. Ze zouden gevangenis zijn. Ik kan je verzekeren dat er na enkele dagen op mijn jongenspeda al evenveel meisjes rondliepen! Ik ben er zelfs van overtuigd dat peda-studenten iets verstandiger zijn dan de rest (meent hij niet).»

Dieter: «Ik heb het geluk gehad op een kot terecht te komen waar de andere studenten echt om elkaar geven en ze veel kot-activiteiten organiseren. Ik vind het wel jammer dat we op ons kot geen gemeenschappelijke ruimte, open haard... of een visvijver hebben. Maar ik wil wel benadrukken dat ik gekant ben tegen de mentaliteit van Ik zit op kot, en nu mag ik eens met de grote bende het varken gaan uithangen. Ik zal zelf wel ontdekken wat ik hier of vind. Ik haat die massa-

mensen die zich laten verplichten om zogezegd 'alles' te ontdekken.»

Diepvries

Veto: Ik kan mij best voorstellen dat er voor het eten nog wel eens beroep wordt gedaan op mammie en dat julie diepvriesvakjes 's zondags goed gevuld zitten. Maken jullie ook nog tijd om zelf te koken?

Kurt: «Als je wil koken, ga dan naar de hotelschool. Hier wordt gestudeerd (meent hij niet). Trouwens, ik ben zéér tevreden over de Alma en heb nog niet de nood gevoeld om 'junk' te gaan vreten.»

Dieter: «Ik kook niet zelf. Je hebt aan ons kot al wat lekker is bij de hand: kebab, pita, pizza, chinees, frieten, broodjes, noem maar op... alles wat vult.

Overigens, probeer maar eens te koken voor de prijs van 130 frank waarvoor je je in de Alma's kan volboeten met frieten en roquefort-saus. Als ik zelf kook, dan stinkt heel mijn kot. Maar ik moet wel toegeven dat mijn eet-kultuur toch anders is dan vroeger. Nu eet ik 's morgens vlug een sjokoladereep op de fiets op weg naar de les, ga ik 's middags in de Alma eten en 's avonds duurt het meestal tot tien uur vooraleer ik een frietje ga steken bij Marie Jeanne op de Oude Markt...»

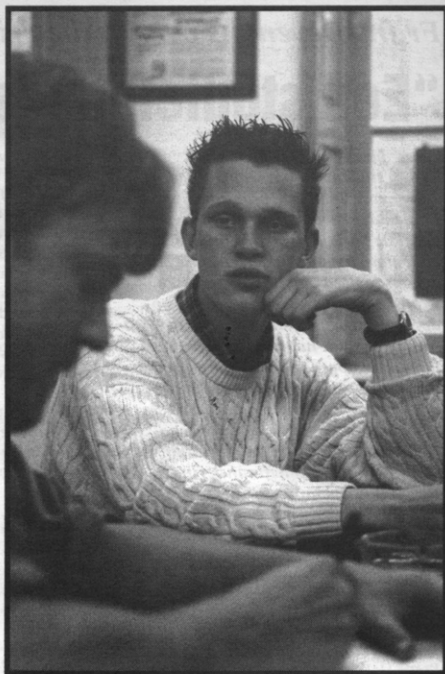
Veto: Hoe is de eerste week van jullie studenten-carrière verlopen?

Dieter: «Je wordt hier direkt gekonfronteerd met het feit dat je het hier zelf moet waarmaken. Dat stimuleert en motiveert. Ik voelde mij opeens iets volwassener. Het studentenwelkom vond ik een geweldige initiatief. Op die manier krijgen de eerstejaars de kans om kennis te maken met medestudenten en kunnen ze afspreken met mensen die ze net ontmoet hebben. Om zo direkt de fakbars binnen te stappen, is het nog een beetje te vroeg. Wat wel opvalt, is dat veel eerstejaars na een paar avondjes uitgaan al vlug doorhebben dat hun financiën het niet toelaten om elke avond op de zwier te gaan. Ach, als ik krap bij kas zit, kan ik altijd terecht bij een kotgenoot die altijd wel een bord spaghetti of een pintje bier teveel heeft.»

Kurt: «Na zes jaar afstomping in het middelbaar onderwijs waar je alleen maar bevelen worden gegeven en jij passief je huistaken moet maken, krijg je in Leuven eindelijk eens de kans om te tonen wat je waard bent. Het enige nadeel is dat je in deze eerste week nog geen vast 'leefritme' hebt. Je bent immers nog niet gewend aan je lesroosters en je weet niet goed hoe je dag in te delen.»

Sinema

Veto: Zijn jullie tevreden over de hoorcolleges?
Dieter: «Aan de hogeschool krijg je meestal al les in kleinere groepen, net als in het middelbaar onderwijs. Je wordt ook permanent geëvalueerd. Er is bij ons, dankzij die kleinere groepen, een goede interactie tus-

Dieter

(foto Joost Helsen)

sen de docenten en de studenten. Vervelend is wel dat er mensen in je klas zitten met hun mentaliteit van in het sekundair, die niet goed weten waarom ze eigenlijk in deze richting zitten. Ik heb ook de indruk dat je aan de hogeschool les krijgt van mensen die veel afweten van de praktijk.»

Kurt: «De lessen in Rechten zijn net sinema-voorstellingen. Ik zat vroeger in de Grieks-Latijnse soms met drie man in een klas. Ik vraag me nu wel af hoe ik hoog in deze mega-aula's er mijn aandacht moet bijhouden en moet noteren wat die prof belangrijk vindt. Ik moet vaak op mijn tanden bijten om in die les te blijven en het niet gewoon af te bollen. Wat ik wel een enorme verbetering vind, is dat de proffen aan hun eerstejaars les geven met een veel grotere intellectuele achting voor hun publiek dan de leerkrachten uit het sekundair. Ik vind het een uitdaging om de lessen van die academici, die tenslotte specialisten zijn op hun terrein, echt te begrijpen. De lessen worden wel in hoger tempo gegeven. In het sekundair ging dit ten koste van de kwaliteit. Hier niet. In tegenstelling tot het sekundair, waar de schoolheid je alle motivatie ontnemt, wordt in de lessen de nadruk gelegd op zelfstudie en inzicht.»

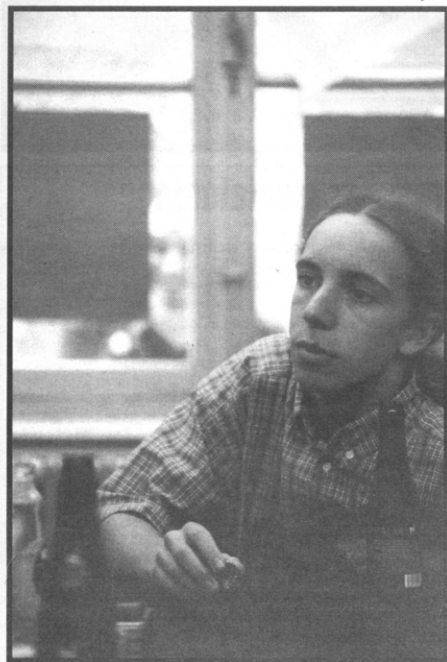
Veto: Voelen jullie je een groentje?
Kurt: «Ik voel mij hier eigenlijk meer toerist dan een groentje. Je wordt in Leuven trouwens niet gebrandmerkt als een schacht.»

Dieter: «Dat risico loop je wel als je als een kuddedier gedraagt of als je gewoon domme dingen zegt. Ik hoorde deze week een eerstejaars vragen of de Acco een fakbar is.»

Kurt: «Ik laat me wel niet dopen. Het principe van 'eerst vernederd worden, en dan ben je pas een student', daar sta ik boven.»

Dieter: «Ik vind die dopen een voorbijgestreefde activiteit. Die doop schriktrouwens veel studenten af. Dat heeft toch niets te maken met prestige! Ik denk niet dat je negatief benaderd wordt door je medestudenten als je niet gedoopt bent. In de studentenwereld is het toch niet meer zo dat je onderdrukt wordt door de ouderejaars.»

Bart De Schrijver

Kurt

(foto Joost Helsen)

UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA (WEL)

Op niveau al 18 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 15 oktober, 20 u.

(boven bibliotheek Sociale Wetenschappen, Van Eventstraat)

M.m.v. Jos Bouveroux (VRT), Stijn Coninx (film), Lieven Dufour (D&D),

Hans Devroe (UWLM), Flor Stein (VRT), Dirk Tieleman (VRT) e.a.

INFO/INNSCHR. 016/22.93.24 ... tijdig!

Het asielbeleid is des duivels oorkussen

De sluiting van de grenzen doodt. De lijken van de Onbekenden 1 en 2, meegekomen uit West-Afrika in het ruim van de kargo Elise D. in december 1995, het tragische overlijden van de studente-asielzoeker Semira en de wantoestanden die achter de prikkeldraad van de 'opvangcentra' voor asielzoekers plaatsgrijpen hebben deze realiteit onder ieders aandacht gebracht. De groeiende armoede in de Derde Wereld en in het voormalig Oostblok zet miljoenen personen er toe aan om uit te wijken naar Europa. Het ééngemaakte Europa wil echter wel de rijkdommen maar niet de arbeidskrachten van het Zuiden ontvangen en sluit daarom zijn grenzen. Ook in België zijn vluchtelingen niet welkom. Ze worden tegengehouden aan de grens of in de luthavens, opgesloten in de 'opvangcentra'. De meeste vluchtelingen worden uiteindelijk afgewezen en krijgen het bevel het grondgebied te verlaten. Als 'mensen zonder papieren', zonder officieel bestaan, kunnen zij nergens naartoe.

rijkdom uit de Derde Wereld zeer welkom is in het Westen, wordt aan de boeren en werkers de kans ontzegd op zoek te gaan naar een leefbaardere toekomst. De grenzen worden dus slechts in één richting gesloten.

Schengenverdrag

Sinds de aanvaarding van de Europese eenheidsakte op 17 februari 1986 hebben de Europese staten beslist om de migratie van buiten de Unie strikt te controleren. De belangrijkste wetgeving op dit terrein werd het 'Schengenverdrag'. De onderhandelaars van Schengen zagen de strijd tegen de immigratie als een oorlog. Zij die Schengen bedacht hebben, willen kost wat kost de immigratie vanuit Noord-Afrika indijken. Zonder een spier te vertrekken hebben zij het over 'Zuid-Europese flank', een militaire term die de idee van het belegerde burcht oproept. Het 'Schengensysteem' wordt geleid door een uitvoerend comité dat noch door het Europees parlement noch door nationale parlementen wordt gekontrolleerd. België is één van de laatste 'Schengenstaten' geweest die het asielbeleid van de Schengen-konventie in de nationale wetgeving en de administratieve praktijk heeft omgezet.

wijziging van de wet van 15 december 1980 was erop gericht om de internationale verplichtingen die België heeft aangegaan een wettelijk kader te verschaffen. Deze verplichtingen beslaan twee gebieden. Enerzijds slaan ze op de verlegging van de personencontrole aan de buitengrenzen van de Europese Unie en anderzijds op de vaststelling van de verantwoordelijke staat voor de behandeling van een asielverzoek. Deze beide aspecten worden geregeld in de Schengenuitvoeringsovereenkomst. Maar in de praktijk zet deze wetswijziging de kroon op al het voorgaande 'asielbeleids'-werk: zij wil de gedwongen repatriëring vergemakkelijken. Streefdoel: 15.000 vluchtelingen per jaar uit het land deporteren.

Repatriëring

De belangrijkste punten van de wet zijn de volgende: de uitbreiding van het aantal mensen die teruggestuurd worden aan de grens, verlenging van de duur van de opsluiting zonder proces, toepassing van de Konventie van Schengen en afschaffing van het asielrecht, verplichte verblijfplaats voor asielaanvragers. Verder ook nog: hardere sancties voor openbare en privevervoersmaatschappijen, solidariteit met vluchtelingen wordt gekriminaliseerd, een

Middelpunt asielbeleid

Er wordt de laatste weken zoveel over gesproken dat het Middelpunt van deze week erdoor uit zijn voegen barst: het asielbeleid. We wijden drie pagina's aan het onderwerp: een inleidend artikel op deze pagina geeft duiding bij de evolutie en de politieke achtergrond van het asielbeleid, op pagina 9 interviewen we Marie-Claire Foblets, professor vreemdelingenrecht. Daarnaast laten we hen aan het woord om wie het allemaal draait: op pagina 8 vertelt een uitgeprocedeerde asielzoeker die op dit moment ondergedoken leeft, waarom en hoe hij zijn land ontvluchtte om in Leuven terecht te komen. Of bekijk dit hot item eens vanuit onze invalshoek.

omstandigheden die weinig respect betonen voor de rechten van de verdediging wanneer het bij hoogdringendheid moet worden ingediend.

Protokol

Wie zich regelmatig op het grondgebied van een land bevindt, heeft het recht er zich vrij te verplaatsen en er een verblijfplaats te kiezen, garandeert het Protokol nummer vier van het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens. Dit artikel is in principe onmiddellijk toepasbaar

Zowat tien jaar geleden konden vluchtelingen nog relatief gemakkelijk terecht in België. Zij kregen een statuut van 'politiek vluchteling' en werden opgevangen door gastgezinnen. Met de opeenvolgende Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken (Jean Gol, Melchior Wathelet, Louis Tobback, Johan Vande Lanotte) werd de Belgische wetgeving, onder impuls van de Europese regelgeving, sindsdien heel wat repressiever tegenover vluchtelingen. In 1974 kondigde de Belgische overheid een immigratiestop af. De grenzen zijn sindsdien officieel gesloten voor vluchtelingen van buiten de EU. De officiële reden hiervoor is het 'onhoudbare aantal' vluchtelingen dat hier zou arriveren.

Het percentage vluchtelingen ligt in verhouding tot de Belgische bevolking echter laag. Eén van de werkelijke drijfveren is meer waarschijnlijk de toenemende belangtenstelling in de huidige economie. Meer en meer ondernemingen wijken immers uit naar het Zuiden of het voormalige Oostblok, op zoek naar goedkope arbeidskrachten. Anderzijds worden in het Zuiden steeds meer rijkdommen ontrokken. Boeren bijvoorbeeld krijgen steeds minder terug voor hun produkten. De markten worden overspoeld met Westerse produkten die de lokale produktie kapot maken. Voor de karige sociale voorzieningen die er eventueel waren, is er geen geld meer want de staat moet schulden afbetalen aan internationale bankvennootschappen. Terwijl de

De wetten die in België werden gestemd sinds 1987 gaan allemaal in de zin van een versterking van de macht van de Minister van Binnenlandse zaken of de Dienst Vreemdelingenzaken. In 1987 lanceert de liberaal Jean Gol de aanval door de bevoegdheden van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties over te dragen aan het Algemeen Commissariaat voor Vluchtelingen en Ontheemden, verbonden aan het Ministerie van Justitie. Terzelfdertijd voerde hij in de Belgische wetgeving sancties in voor de transporteurs van de migranten.

Streefdoel

Dan was het de beurt aan de socialist Tobback, die de bewijslast omkeert ten nadele van de asielaanvrager. De mogelijkheid om een kortgeding aan te spannen wordt afgeschaft. De administratieve hechtenis wordt op twee maand gebracht en de minister huldigde het sinistere centrum 127bis van Steenokkerzeel in, evenals de Refuge van Brugge. Tenslotte komt zijn partijgenoot Vande Lanotte aan de beurt: Hij eindigt met de oprichting van het wachtregister en met de Wet Vande Lanotte. Die wet die geeft aan de Dienst Vreemdelingenzaken en aan de minister van Binnenlandse Zaken de macht asielaanvragers en vreemdelingen in een illegale situatie voor praktisch onbeperkte tijd op te sluiten.

Eén van de officiële doelstellingen tot

verbod op hulp aan illegale vluchtelingen, tenzij om 'humanitaire redenen' en stopzetting van sociale hulp voor geweigerde asielzoekers, ook al zijn zij in beroep gegaan.

De asielprocedures zijn uitzonderingsprocedures die niet langer de rechten eerbiedigen, die gewoonlijk toegekend worden aan de burgers van een land dat trots is het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens ondertekend te hebben. Het uitzonderlijke karakter van deze procedures blijkt op alle nivo's. Zij ontsnappen niet enkel aan de gewone rechtbanken. Zij vallen onder de bevoegdheid van de administratie en van instanties speciaal opgericht voor de asielaanvragers. De rechten van verdediging en het tegensprekelijke karakter van de processen (beide partijen mogen aan bod komen) worden niet in elke fase van de procedure gerespecteerd. Zo wordt de asielaanvrager met zijn advocaat door de Dienst Vreemdelingenzaken niet gehoord.

Hieruit vloeit voort dat dit eerste verhoor, dat nochtans van groot belang is, zich voor de aanvrager afspeelt in voor hem zeer nadelig omstandigheden. Men luistert niet naar hem, de tolken vertalen niet op correcte wijze, de aanvrager wordt bedreigd, beledigd, hij heeft geen enkele waarborg dat hetgeen hij gezegd heeft, schriftelijk ook zo weergegeven wordt. Verder wordt het beroep bij de Raad van State dikwijls slechts onderzocht wanneer de asielaanvrager het land reeds werd uitgezet of in

in ons land. Maar de rechten van de mens betekenen niets meer als het over vluchtelingen gaat. Er bestaat in de Wet Vande Lanotte een artikel dat de minister toelaat de vluchtelingen een verblijfplaats op te leggen, bijvoorbeeld in één van de opvangcentra. De manier waarop de wetgever omspringt met vrijheidsberoving van vreemdelingen is trouwens verontrustend. Tot 1991 konden in principe alleen illegale of uitgezonden vreemdelingen worden opgesloten. De vrijheidsberoving van asielaanvragers is in onze wetgeving een zéér recent verschijnsel.

Verschillende OCMW's weigeren ook sociale hulp uit te betalen aan vluchtelingen. Zij roepen in dat ze geruïneerd zouden worden door deze toeloop van vluchtelingen. In werkelijkheid zijn hun daden essentieel elektroal. Niet de besparingen zijn het doel. Een OCMW in het Brusselse Gewest betaalt liever 15.000 bef. per dossier aan een advocaat om te pleiten tegen de vluchtelingen die bij de arbeidsrechtbank beroep opgesloten. Daar deze vluchtelingen wettelijk gelijk hebben, verliest het OCMW altijd. De weigering tot uitbetaling van sociale hulp, samen met het verbod om te werken voor kandidaat-vluchtelingen van wie de aanvraag onontvankelijk verklaard werd, ontzeggen de asielaanvragers alle inkomsten. Dat verplicht hen tot zwartwerk, prostitutie, ... of simpelweg tot het verlaten van het land.

Bart De Schrijver

“Ik heb nooit gedacht ooit zelf vluchteling te worden”

Het is de laatste weken weer heel erg in om te praten over mensen zonder papieren — illegalen in het niet politiek korrekte jargon. Maar het gaat altijd óver deze mensen. Veto liet de 22-jarige uitgeprocedeerde asielzoeker M. Lee aan het woord. Het werd een emotioneel gesprek dat af en toe onderbroken werd omdat Lee konstant lijdt aan barstende hoofdpijn en omdat zijn verhaal op bepaalde momenten wel heel erg pijnlijk is. Het schrijvende verhaal van iemand die een ingeslapen bevolking wakker wil maken.

Veto: Welk land ben je ontvlucht?
Lee: «Ik ben geboren in Birma, maar ik ken mijn natuurlijke ouders niet. Ik heb tot mijn tiende levensmaand in een weeshuis geleefd in Birma. Daarna ben ik geadopteerd door Bengaalse ouders, we leefden in het zuid-oosten van Bangladesh.»
Veto: Sinds wanneer ben je in België?
Lee: «Ik ben hier op 13 oktober 1997 aangekomen en zeven dagen nadat ik het opvangcentrum in Lanaken had verlaten, kreeg ik het uitwijzingsbevel in mijn bus. Sinds 27 september leef ik zonder geldige papieren ondergedoken in België.»

Veto: Wil je vertellen waarom je Bangladesh ontvlucht bent?
Lee: «Mijn ouders behoren tot een Mongoolse minderheid in Bangladesh. Het feit dat ik uit Birma kwam en dat ik er anders uitzag, maakte dat ik mijn hele leven uit de boot viel. Telkens werd ik gediskrimineerd. Zo heb ik bijvoorbeeld nooit officieel onderwijs kunnen volgen. Het was mijn vader die me thuis onderwees.»

Veto: De minderheid waartoe je adoptie-ouders behoorden, werd op zijn beurt gediskrimineerd?
Lee: «Ja. Er is een rebellenorganisatie actief die strijdt voor de onafhankelijkheid van Chittagong Hill tracts (zuid-oosten van Bangladesh). Mijn vader en ik hebben nooit veel sympathie gehad voor deze rebellenorganisatie, en we wilden zeker niet lid worden. Maar iedere jonge gast van elke boeddhistische familie moet er lid van worden. Als je dat niet doet moet je een bijdrage betalen. Mijn vader betaalde dus aan de rebellen, maar hij moest bovendien de politieke zwiiggeld betalen om ervoor te zorgen dat ze me niet uit het land zetten. Ik was tenslotte nog steeds niet erkend als Bengaali en ze konden me terug over de grens zetten wanneer ze wilden.»

Veto: Kon je vader dat blijven betalen?
Lee: «Neen, op een gegeven moment is mijn vader gestopt met het betalen aan de rebellen, hij had het geld gewoon niet meer. Toen is de regionale rebellenleider, Goutom Chakma, ons beginnen bedreigen... (de stiltes die tijdens het interview vielen worden nu erg lang). Op 7 juni vorig jaar zijn zeven rebellen naar ons toe gekomen, ze hebben mijn vader gemarteld en ze hebben mijn zus één na één verkracht voor de ogen van mijn vader. Mijn zus had zelfs nog geen seksuele ervaring, ze was immers niet getrouwd... ze haatte zichzelf... diezelfde nacht heeft ze zelfmoord gepleegd... Mijn vader is twee dagen later door de mishandelingen en het verdriet gestorven aan een hartaanval. Mijn moeder was in 1992 al gestorven.»

«De lokale rebellenleider Goutom Chakma heeft dan Mongoolse mensen onder druk gezet om me aan te geven bij het reguliere Bengaalse leger als zou ik lid zijn van zijn verboden organisatie. Ik werd dus gezocht door het Bengaalse regeringsleger, op 14 juni kwam het leger naar mijn huis met een dubbele aanklacht: het bezit van illegale wapens en lidmaatschap van de rebellen. Met de hulp van mijn beste vriend, Lipon, ben ik kunnen ontsnappen naar Birma. Maar ik behoor dus tot een Birmaanse minderheid die uit Birma wordt weggedreven en die in Bangladesh ook niet

welkom is. Er heerst dus een konstante spanning in dat grensgebied. Vanwege mijn uiterlijk ben ik dan opgepakt door de plaatselijke politie...ze hebben me twee dagen gemarteld. Ze hebben naalden gestoken in mijn tien teennagels, hun gummieknuppel en hete gekookte eieren in mijn anus gestoken en ze hebben me verschillende keren hard op het hoofd geslagen... Toen hebben ze me teruggedreven naar Bangladesh. Daar werd het huis waar ik woonde, bewaakt en in beslag genomen. Mijn vriend heeft er dan op aangedrongen dat ik de regio zou verlaten. Ik zag ook geen alternatief meer na wat er gebeurd was met mijn vader en mijn zus, bovendien werd mijn leven bedreigd zowel door de rebellen als het Bengaalse leger.»

Benelux

Veto: Op welke manier ben je de regio ontvlucht, bestaat er een netwerk van mensen die je helpen?
Lee: «Ik ben in contact gebracht met een zekere Khamal. Voor 5000 Amerikaanse Dollars wilde hij me meenemen op een Grieks schip waar drugs me werden gesmokkeld. Op 25 augustus 1997 ben ik vertrokken naar Brussel, via India, Cyprus, Athene, Palermo en Parijs.»
Veto: Was er een specifieke reden waarom je

hoofdpijn heb. Voor ik flauwgevallen was, hebben ze me nooit willen helpen. Vanuit het ziekenhuis hebben ze me naar een psychiatrische afdeling van het Sint-Jansziekenhuis in Genk gebracht en daarna naar een psycholoog. Die personen hebben een rapport opgemaakt over mij. Na een jaar heb ik bericht gekregen uit Brussel: ik mocht het centrum verlaten als ik wilde.»

«Ik ben dan naar Leuven gekomen. Ik had gehoord dat dat de universiteitstad is en ik wilde iets studeren. In Bangladesh heb ik nooit onderwijs mogen volgen en ik hoopte dat ik dat hier eindelijk wel mocht. Ik huurde een kamer hier in Leuven, maar na zeven dagen kreeg ik bericht van het Kommissariaat-Generaal dat mijn verzoek tot politiek asiel was geweigerd. Ik moest het land verlaten. Een week nadat dezelfde mensen me de toestemming gaven om het centrum in Lanaken te verlaten!»

Veto: Je werd intussen dus ondervraagd over de redenen waarom je Bangladesh hebt verlaten.
Lee: «Ze hebben me ondervraagd over de dingen die ik heb meegemaakt. Maar ze hebben uiteindelijk gezegd dat ze niet zeker zijn over de redenen die ik heb opgegeven. Dan vraag ik me af waarom ze me niet vragen om dat nog eens uit te leggen. De andere reden die ze in het uitwijzingsbevel geven, is dat er op dit moment een vredes-

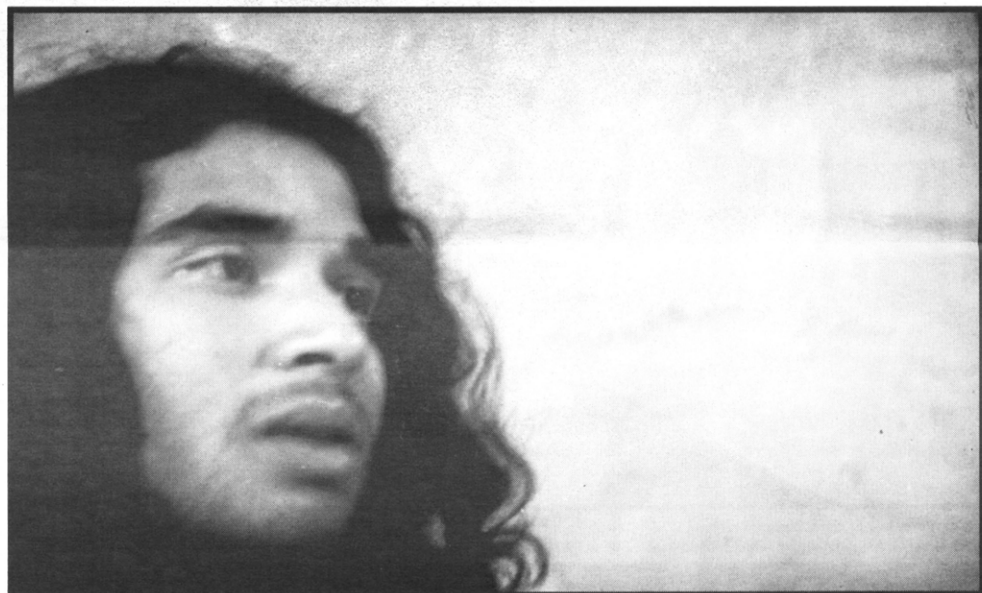
Lee: «Ze schrijven het altijd op in het Nederlands. Die man heeft bepaalde dingen opgeschreven die ik niet op die manier gezegd heb. Toen ik de tweede maal mijn verhaal deed hebben ze me gepakt op die inkonsekwenties. Maar dat is gemanipuleerd, daar ben ik heel zeker van. Ik heb van bijna alle asielzoekers waarmee ik heb gepraat gehoord dat ze hetzelfde hebben meegemaakt.»

Veto: Je hadt je nieuws over Bangladesh enkel uit de internationale pers.

Lee: «Ik heb niemand meer in Bangladesh, enkel mijn vriend Lipon. Ik heb hem al enkele malen geschreven, maar ik heb nog steeds niets van hem gehoord. Ik weet alleen dat ook hij naar het binnenland is gevlucht. Ik hoop dat ik nog iets van hem hoor.»

Veto: Wat gaat er nu allemaal in je om, nu je hier niet meer mag blijven?

Lee: «Ik ben 22, ik ben jong genoeg om dit nog allemaal aan te kunnen. Maar ik wil verder met mijn leven en er is iets dat me telkens naar beneden trekt. Ik voel me een loser, ik heb alles verloren en ik blijf verliezen. Het enige dat ik nu nog kan verliezen is mezelf en ik moet verder leven met het schuldgevoel over wat er met mijn zus en vader is gebeurd, soms wordt het me teveel. Ik heb konstant schrik om opgepakt te

(foto: Jeroen Lissens)

naar België ging?
Lee: «De man aan wie ik het geld had gegeven had me gewoon gezegd dat hij me voor die prijs naar de Benelux zou brengen. Ik moest gewoon naar de politie gaan en mijn verhaal vertellen en politiek asiel vragen, dan zou alles in orde komen, zo vertelde hij me. Ikzelf wist helemaal niet waar ik terecht zou komen. Ik kende helemaal niets van Europa.»
Veto: Ben je direkt naar de politie gestapt?
Lee: «Ja, ze hebben me naar de dienst vreemdelingenzaken gestuurd. Van daaruit ben ik naar het open centrum van het Rode Kruis in Lanaken gestuurd.»
Veto: Een verademing na wat je allemaal had meegemaakt.

Lee: «Ach, echt respectvol word je niet behandeld, men probeert je taken te laten doen waarvoor ze betaald personeel in dienst hebben. De directeur dreigt er bovendien nog mee om je naar een gesloten centrum te sturen. Je hebt er ook helemaal geen privacy. Sinds ze die gummieknuppel in mijn anus hebben gestoken, heb ik regelmatig last van bloedverlies. Toen ik tijdens het eten in het opvangkamp het bewustzijn verloor, hebben ze me naar het ziekenhuis gestuurd. Daar hebben ze een scan genomen van mijn hoofd, omdat ik konstant

verdrag is gesloten tussen de regering en de rebellen, het zou redelijk rustig zijn in de regio. Maar ik heb twee berichten uit de Herald International dat het er nog onrustig is en dat veertig procent van de oppositiegroepen, meestal omdat ze omgekocht zijn door de regering, het vredesverdrag met de oppositie aanvaarden, de andere zestig procent doet dit niet. De grootste oppositiepartij, de Bangladesh Nationalist Party, aanvaardt het vredesverdrag niet. Er zijn nog tweehonderd gewonden gevallen bij rellen tussen de rivaliserende groepen. Dat van dat vredesverdrag is dus een farce.»

Bangladesh

Veto: In welke taal werd je geïnterviewd? (hijzelf spreekt gebroken Engels, nvd.r.)
Lee: «Eerst was er een tolk uit India, maar die heb ik geweigerd, omdat ze me heel meelij verston. Ze komt uit een deel van India waar ze een heel andere taal spreken. Ik was bang dat ze me verkeerd zou begrijpen, en ik weet hoe belangrijk het is bij zulke ondervragingen om korrekt begrepen te worden. Daarom heb ik het in het Engels willen doen.»
Veto: In welke taal werd het verhaal neergeschreven door de man die je ondervroeg?

worden, ik durf niet meer naar mijn eigen kamer, ik leef ondergedoken. Hoe moet ik het je uitleggen... Kijk naar mijn gezicht, zo was ik vroeger niet...»

Veto: Waarom sta je een interview toe en ga je naar betogingen en perskonferenties, als je schrik hebt om opgepakt te worden?

Lee: «Ik wil iedereen wakkerschudden, en vooral de studenten die de leiders van morgen zijn. Ze moeten niet zomaar pikken wat de politici vertellen. Het beleid dat zij voeren, houdt geen rekening met het feit dat vluchtelingen ook mensen zijn. Het enige dat ik kan vragen, is 'doe iets, hou je mond niet langer'... Denk eraan dat iedereen ooit vluchteling kan worden. Ik had het ook nooit van mezelf gedacht dat ik ooit vluchteling zou worden.»

Veto: Wat is je droom op dit moment?

Lee: «Ik zou in België willen blijven en eindelijk rust vinden. Niet meer opgejaagd worden. Ik zou graag een diploma halen, het liefst politieke wetenschappen.»

«In de loop van de komende weken ga ik een aanvraag tot regularisering indienen op grond van humanitaire redenen. Ik hoop dat het lukt, want uiteindelijk kan ik noch in Birma noch in Bangladesh een verblijfsvergunning krijgen.»

Raf Gerits

Marie-Claire Foblets over asielbeleid

Humanisering van het asielbeleid is een doekje voor het bloeden

In deze dagen de kranten opslaat, ziet dat de openbare aandacht sterk gekonsentreerd is rond wat er nu met ons asielbeleid en de controle van onze grenzen moet gebeuren. De verantwoordelijken voor de dood van Semira Adamu worden aangeduid en nemen al dan niet een stap terug, maar volgens prof Marie-Claire Foblets, docente vreemdelingenrecht aan de Leuvense universiteit, situeren de echte problemen zich op een ander nivo.

Marie-Claire Foblets: «Drie discussies lopen in deze zaak samen: het asielbeleid en de grenskontrolle enerzijds, maar anderzijds ook onze Noord-Zuidverhoudingen en — misschien minder voor de hand liggend — de manier waarop wij omgaan met cultuurverschillen. En als rode draad doorheen die drie discussies loopt telkens weer het debat over het probleem van botsende mensenrechten. Bij het asielbeleid is er bijvoorbeeld wel de bezorgdheid om via mensenrechten bescherming te bieden aan vervolgd, maar een ander aspect van diezelfde mensenrechten is ook de behartiging van de openbare veiligheid en het algemene belang. Daarover gaat de discussie die de laatste dagen gevoerd wordt: over de beperking van individuele rechten van asielzoekers omdat er zoiets is als openbare belang. Onze grenskontrolle staat het immers in dienst van dat openbare belang. En zolang onze Noord-Zuidverhoudingen zijn wat ze zijn, zullen er mensen naar hier blijven komen.»

Veto: *In welke mate houdt ons asielbeleid al dan niet rekening met cultuurverschillen?*
Foblets: «In de zaak rond Semira Adamu is er bijvoorbeeld het probleem van de vrije partnerkeuze: waarom vlucht die vrouw? Omdat ze zich niet kan onderwerpen aan de wijze waarop in haar cultuur voor haar een partner gezocht wordt. In dat verband duikt de vraag naar een humanisering van het asielbeleid op, de vermindering van het geweld dat wordt gebruikt. En daar zit je met verschillende types: structureel geweld en insidenteel geweld. In dit geval denk ik dat de discussie is losgebarsten naar aanleiding van wat je insidenteel geweld kan noemen. Het is duidelijk dat dit een uit de hand gelopen situatie was, en dat de verantwoordelijkheden gesitueerd zullen moeten worden. De minister is namelijk opgestapt naar aanleiding van dat insidenteel en omdat hij zijn vertrouwen in de rijkswacht kwijt is.»

Geslachtsdiscriminatie

«Maar daarmee heeft men meteen ook het debat rond het structurele geweld dichtgegooid: de minister treedt wel af, maar we veranderen het asielbeleid niet. Het eigenlijke probleem is nu of we de discussie al dan niet willen opengooien naar de structurele factoren die dat geweld in stand houden. En daar hebben we een kollektieve verantwoordelijkheid: het geval Semira is een expliciete vorm van geweld omdat alles zichtbaar is, er zijn zelfs video's van. Maar het onderliggende structurele geweld zijn de uitbouwingsverhoudingen tot het Zuiden die die vrouw naar hier hebben laten komen, en het geweld waaraan ze onderworpen is omdat ze binnen haar cultuur de geslachtsdiscriminatie trachtte te ontvluchten. Dat is een discussie die we nog niet gevoerd hebben, denk ik. En de vraag is of we die de komende dagen gaan voeren. Ik denk dat het bij een discussie over de humanisering van het asielbeleid zal blijven, en dat is eigenlijk een doekje voor het bloeden.»

Veto: *Semira Adamu was op de vlucht voor een gedwongen huwelijk. Wordt met de geslachtsdiscriminatie van vrouwen in sommige culturen niet onvoldoende rekening gehouden?*

Foblets: «Een vrouw ontvlucht hier niet alleen een vorm van culturele expressie maar ook een vorm van geslachtsdiscriminatie: een gearrangeerd of zelfs een gedwongen huwelijk. Men werkt nu wel aan de betere begeleiding van deze vrouwen binnen de bestaande asielprocedure. Maar we moeten radicaler zijn en het criterium van de vervolging omwille van geslachtsdiscriminatie opnemen in de verdragsteksten. De reden waarom iemand op basis van zijn geslacht wordt gediscrimineerd, ligt dieper; in de godsdienst, in de cultuur, criteria die we nu op zich al erkennen. Dus ik vraag me af of de wijziging van die verdragsteksten iets zal veranderen.»

«Een veel dieperliggende vraag is hoe we moeten omgaan met culturen die zelf geslachtsdiscriminaties ondersteunen binnen de eigen tradities. Sommige feministen vinden dat we de verhoudingen met zulke landen moeten boycotten. Een andere mogelijkheid is de toespitsing van het ontwikkelingsbeleid op de vorming van mannen en vrouwen.

Toch kan het niet dat we vrouwen via de wijziging van verdragsteksten aanmoedigen om hier hun heil te komen zoeken want we weten goed dat de beste emansipatiestrijd binnen de eigen groep wordt gevoerd. Bovendien verlies je op die manier ook de controle over wie er nu eigenlijk naar hier komt: dat blijft tenslotte een elitaire groep.»

Veto: *Hoe streng is België voor kandidaat-asielzoekers?*

Foblets: «Je kan wel zeggen dat er de laatste jaren een verstrenging van de asielprocedure is opgetreden, vooral wat de ontvankelijkheid betreft. Bovendien heeft België zich geëngageerd in het Schengenakkoord, dat het asiel-shoppen wil ontmoedigen: men wil vermijden dat mensen wiens aanvraag in een land onontvankelijk is verklaard, zich ook nog kandidaat kunnen stellen in andere Schengenlanden. Op die manier heeft men nieuwe onontvankelijkheidsgronden ingebouwd in onze interne wetgeving: minder mensen komen nu in aanmerking om hun dossier nog maar te bespreken.»

Veto: *Blijft de vraag waar men zich naar richt bij de individuele beoordeling van iemands dossier?*

Foblets: «Vaak neemt men als houvast de coherentie van het verhaal van de asielzoeker: men ondervraagt iemand meerdere keren, en de vergelijking van die verhalen speelt dan mee in de uiteindelijke beoordeling. Uiteraard is dat voor een stuk onrechtvaardig, maar anderzijds, wat is een betere manier? Ik denk bovendien niet dat er bij de administratie onmenselijkheid heerst,

zoals je dat vandaag leest. Aan de andere kant blijft het behandelen van één individueel dossier, waarmee men dan een oplossing moet gaan zoeken voor een structureel probleem in onze Noord-Zuidverhoudingen, toch wel een Kafkaïsche situatie. Het uitpluizen van de individuele verantwoordelijkheden voor wat nu gebeurd is, is in deze discussie dan ook geen antwoord.»

Ambtenaren

Veto: *Toch blijft het zo dat de parlementaire controle op de Dienst Vreemdelingenzaken in België beperkt blijft. Schermt men zich op die manier ook niet af voor kritiek?*

Foblets: «In de hoorzittingen in de Senaat vorig jaar werden alle kritieken op een rijtje gezet, wat een unicum was in de geschiedenis van ons vreemdelingenrecht. Dat betekent evenwel niet dat alle kritieken daar ook een antwoord op zijn. Toch heeft men nu laten vallen dat men die hoorzittingen in de discussie rond humanisering zou opnemen. Met die stukken, en met de nieuwe minister, zou het wel kunnen dat

Foblets: «Ik denk dat de vertaling van het verhaal naar onze ambtenaren inderdaad een probleem vormt, temeer daar de wetgever voor het herstellen van het evenwicht tussen Nederlands en Frans het systeem van de taalkeuze heeft ingevoerd: de eerste keuze die door de kandidaat gemaakt wordt is bindend voor het hele verdere verloop van de procedure. Maakt hij geen keuze, dan beslist men in zijn plaats in welke taal het dossier behandeld wordt. Het Arbitragehof heeft daar geen probleem in gezien, dus zullen we nog een tijdje zo moeten blijven werken.»

«Mijn vraag is wel of dit dossier een aanleiding is tot het aanklagen van de malaise binnen de asielprocedure: wat je noemt is inderdaad een probleem, maar men betwist hier uiteindelijk niet dat Semira geen aanspraak had op asiel binnen de bestaande wetgeving. Bovendien heeft ze alle stappen gezet die men kan zetten. Ik denk niet dat er bij haar raadsman een klacht is over de wijze waarop deze vrouw is bejegend, het probleem stelt zich hier bij de uitwijzing, de repatriëring zelf. Ik zou het spijtig vinden als men van dit dossier een kapstok zou maken van wat uiteindelijk niet de essentie van deze zaak is. Die essentie is dat deze zaak een veel meer uitdagende discussie opengooit. Het is wel zo dat er bepaalde lakunes zijn in de procedure, maar aan de andere kant sta je er soms van te kijken wat de toetsing aan het gelijkheidsbeginsel — als wijziging binnen de bestaande wetgeving — in het Arbitragehof aan openingen mogelijk maakt. Ik denk

(foto Joost Helsen)

dat nu ook gebeurt.»

Veto: *Legt het Schengenverdrag de individuele landen geen al te strenge eisen op?*

Foblets: «Er staat ook in het Schengenakkoord dat een land autonoom kan beslissen om alsoeg een dossier van een kandidaat-asielzoeker zelf aan te nemen, ook al werd het niet aanvaard door een andere Schengen-partner. Indien België nu in een aantal dossiers wel belangen zou willen verdedigen, zal de Schengenovereenkomst dat dus niet verbieden. Dat akkoord ontnaemt ons dus niet de mogelijkheid om — zelfs binnen onze verplichtingen — een humanitair beleid te voeren.»

Visie

Veto: *Zou dat dan geen selectief beleid betekenen?*

Foblets: «Je kan dat inderdaad niet als een oplossing beschouwen. De uiteindelijke bedoeling van die afspraken is inderdaad dat ze een ontmoedigend effect hebben op mensen uit andere landen.»

Veto: *De praktijk wijst uit dat men het met de rechten van kandidaat-asielzoekers vaak niet al te nauw neemt: juridische bijstand en vertaling van hun verhaal gaan meestal niet erg vlot; bovendien blijken mensen te worden geïntimideerd en vernederd.*

dat het Arbitragehof met zijn toetsing aan het gelijkheidsbeginsel, vaak ook op vraag van partijen, daar een hoopgevende functie heeft: het geeft binnen de bestaande vreemdelingenwet toch inhoud aan het gelijkheidsbeginsel.»

Veto: *Is het wel in overeenstemming te brengen met de mensenrechten dat men asielzoekers, die tenslotte rechtmatig in ons land verblijven, in gesloten centra opsluit en hen op die manier ook isoleert van de andere bevolking?*

Foblets: «De beleidsvisie op integratie is zo dat men niet integreert zolang de aanvraag niet ontvankelijk is verklaard, en liever pas vanaf wanneer ze erkend is. De gesloten centra zoals we die nu kennen zijn er gekomen nadat België is veroordeeld voor de onmenselijke omstandigheden waarin men in Zaventem moest wachten, en natuurlijk ook door de grote toevloed aan vluchtelingen de laatste jaren. Wat nu gebeurd is, maakt de hele problematiek nog gevoeliger dan vroeger, en het beleid zal daar werk van moeten maken. Bovendien heeft men de publieke reactie op de stelling dat men aan het asielbeleid niets gaat veranderen sterk onderschat.»

Jeroen Lissens
Bart De Schrijver

Waarom Veto spelt zoals het spelt

De dialektiek van de spellinghervorming

Ommege Vetolezers ergeren zich wel eens aan de eigenzinnige spellingspolitiek die Veto erop nahoudt. Het is al ingewikkeld en verwarrend genoeg om over te schakelen van de oude naar de nieuwe officiële spelling, en dan moet Veto er ook nog eens zijn eigen versie van geven, lijken ze te denken. De beslissing om deze spelling te hanteren is nochtans niet tussen pot en pint genomen, en kan maar begrepen worden in de context van de laatste spellinghervorming.

Taal is vóór alles spreektaal. Taal leeft bij de gratie van zijn gebruikers. Maar die taalgebruikers veranderen voortdurend; de spreektaal is dus voortdurend in beweging. Schrijftaal is in wezen niets meer dan een systeem, een kode, die afgesproken is tussen alle taalgebruikers om die spreektaal vast te leggen. Die codering kan grofweg op twee manieren gebeuren. Ten eerste kun je afstand nemen van die spreektaal door de schrijftaal zelden of nooit te wijzigen, of door ervoor te ijveren dat bijvoorbeeld de Griekse of Latijnse etymologische wortels van de woorden zichtbaar blijven. In dit geval heb je te maken met een taal die moeilijk is om te schrijven omdat er meer uitzonderingen dan regels zijn. Je wordt bijna gedwongen om van elk afzonderlijk woord de schrijfwijze uit het hoofd te leren. Voorbeelden hiervan zijn het Frans en het Engels. Ten tweede heb je schrijftalen waarvan het adagium is dat je 'schrijft zoals je spreekt'. Dergelijke schrijftalen — het Spaans is een vaak genoemd voorbeeld — proberen het hun gebruikers zo gemakkelijk mogelijk te maken door een zo consequent mogelijk systeem aan te bieden waardoor je met behulp van zo weinig mogelijk regels zoveel mogelijk woorden kunt spellen.

De laatste spellinghervorming was de derde in de geschiedenis van het Nederlands. Je zou kunnen zeggen dat het Nederlands daarbij een beweging maakt weg van eerder willekeurige schrijftalen zoals het Engels in de richting van consequentere talen zoals het Spaans. In de negentiende eeuw bijvoorbeeld was Nederlands schrijven een kunst apart waarbij men er vaak een sport van maakte om ongelofelijk gekunstelde zinnen te bouwen die je drie keer moest lezen vooraleer je er een touw aan vast kon knopen. Met de verschijning van het vorige Groene Boekje, in 1954, werd de tweede spellinghervorming afgerond, maar een aantal problemen werden niet ten gronde aangepakt en bleven voor verwarring zorgen: de dubbelspelling van de bastaardwoorden, de tussenklanken -s en -e(n), en tenslotte de diakritische tekens (apostrof, trema en liggend streepje) zorgden voor ergernis. Bastaardwoorden zijn woorden die aan een vreemde taal ontleend zijn maar die zich min of meer aan het Nederlands hebben aangepast. De spellinghervormers konden in 1954 geen uitsluitend geven over het probleem en beslisten dan maar twee mogelijkheden toe te laten: de beruchte voorkeurspelling en een toegelaten spelling. Niet alleen is het verwarrend als je twee vormen mag gebruiken, de voorkeursvormen van verwante woorden spraken elkaar dikwijls tegen: kopie naast fotocopie, akkoord naast accorderen, context naast tekst, enzovoort.

Taalunie

Om dergelijke problemen uit de wereld te helpen richtte de Nederlandse Taalunie in 1990 de commissie-Geerts op, genoemd naar de Leuvense hoogleraar Guido Geerts die de commissie voorzat. Wat er dan gebeurt, is een stukje vaudeville zoals je het alleen in de politieke wereld kunt meemaken. De commissie werkt ettelijke jaren aan

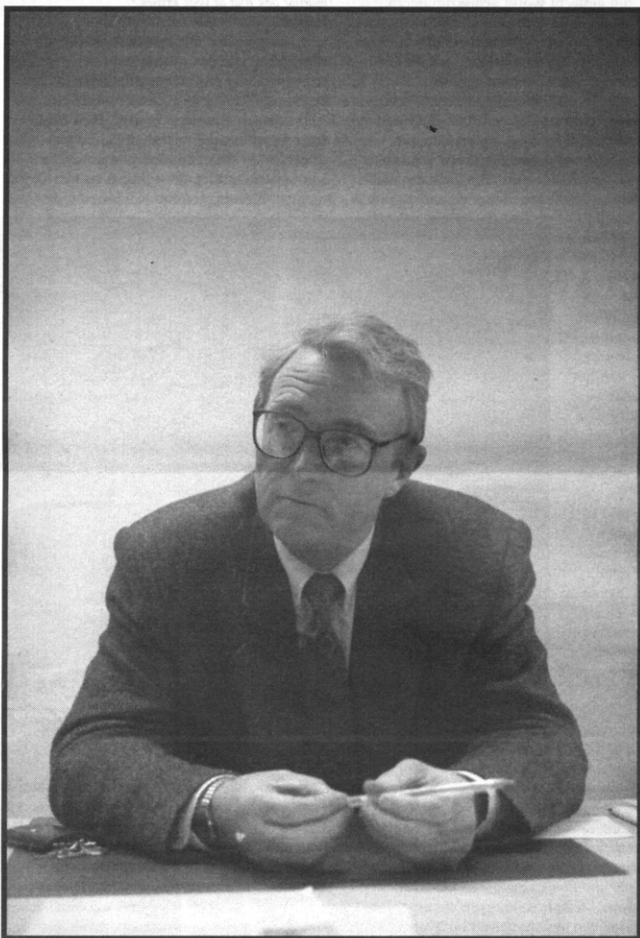
een zo consequent mogelijke spelling. De spelling-Geerts lekt vroegtijdig uit in de pers. Onder andere De Standaard blokttert dat bepaalde woorden radikaal anders geschreven zullen worden, met als spektakulair voorbeeld sjampanje. Dat was dan nog verkeerd ook: in de spelling-Geerts blijft champagne behouden omdat het een vreemd woord is.

De publieke opinie krijgt de indruk dat hun hele spelling verandert en wijst die verontwaardigd af zonder echt te weten wat de hervorming inhoudt. De verantwoordelijke politici krijgen de wind van voren en fluiten de commissie-Geerts terug uit vrees voor stemmenverlies. De politici herformuleren vervolgens de opdracht. In plaats van een consequente spelling te ontwerpen moest de Taaladviescommissie —

commissie-Geerts is veel eerder een 'aanvulling' op de hervorming van 1954. In 1954 werd bijvoorbeeld beslist om een s-klank aan het begin van een woord met het teken 's' weer te geven: cigaar werd sigaar, sigaret werd sigaret enzoverder. Een woord als cigarillo werd daarbij vergeten en daarom schrijven we dat nu nog altijd met een 'c'. In de nieuwe officiële spelling blijft deze tegenstrijdigheid bestaan, in de spelling-Geerts niet.

Ritme

De spellinghervorming van 1954 leerde ons trouwens dat mensen altijd heftig reageren als je iets aan de spelling verandert, maar er daarna vlug aan wennen. Zo besliste men in 1954 'rhythme' voortaan te

Guido Geerts

(foto archief)

die de taak van de commissie-Geerts overnam — de spelling hervormen zonder drastische wijzigingen door te voeren die een nieuwe volkswaarde konden ontketenen. De ministers hadden zo hun verzoekjes: 'maneschijn' en 'koninginnedag' mochten van hen geen tussen-n krijgen, dus werd voor deze categorie woorden dan maar een uitzonderingsregel bedacht.

In feite heeft de pers handig ingespeeld op het publiek. Iedereen voelt zich verbonden met zijn of haar taal omdat die een deel is van de cultuur waarin we leven, en dus ook een stukje van onze identiteit. Daarom laat een spellinghervorming bijna niemand onberoerd en levert ze integendeel vaak stof voor verhitte, emotionele discussies: een ingreep in de taal wordt bijna als een inbreuk op ons persoonlijke leven ervaren. Net dit gevoel heeft de pers aangewakkerd door de spellinghervorming bijna als een aanval op de oude spelling voor te stellen. Dat is niet het geval. De

spellen als 'ritme'. Met groot misbaar lieten de tegenstanders weten dat de spelling 'ritme' bijna barbaars is, want de etimologische vorm waarop het woord teruggaat — het Latijnse rhythmus — is dan niet meer herkenbaar. En geef toch toe, argumenteerden ze, 'rhythme' als woordbeeld is toch zoveel sierlijker, zoveel mooier, het is tenminste een woord met volume, met kracht, in tegenstelling tot dat verschracte, bijna meelijwekkend arme 'ritme'. Dezelfde en gelijkaardige argumenten worden ook nu gebezigd, en toch, niemand die erom maalt dat we ritme schrijven in plaats van rhythme.

De daarmee gesimuleerde argumentatie ten faveure van 'rhythme' neigt sterk naar elitisme. Immers, wie is in staat Latijnse of Griekse woordvormen te herkennen en die verschillende regellose vormen uit het hoofd te leren? De mensen die Latijn gestudeerd hebben; een minderheid, met andere woorden. Maar het Nederlands is evenzeer de taal van de man in de straat,

van ongeschoolden, van arbeiders. Wie kent in zijn familie niet iemand die niet volgens de officiële regels kan spellen? Ook zij willen hun taal korrekt kunnen schrijven maar worden daarbij gehinderd door de talrijke inkonsequenties. Waarom moet je citroen schrijven met c maar sigaret met s, vragen ze. Antwoord: daarom. Waarom moet je kopie schrijven met k en fotocopie met c? Daarom. Met een consequente spelling wordt een woord zus of zo gespeld op basis van een bepaalde regel en worden de uitzonderingen beperkt waardoor de spelling gemakkelijker te leren en dus toegankelijker wordt.

Positie

Je zou kunnen spreken van de dialektiek van de spellinghervorming: de oorspronkelijke bedoeling slaat om in haar tegendeel. De commissie-Geerts was er om een einde te maken aan de spellingtwist, maar de chaos is nog nooit zo groot geweest. Een greep uit het aanbod. De 'Woordenlijst' van het Groene Boekje volgt niet altijd de regels van haar eigen 'Leidraad'. Iemand die de derde editie van het Groene Boekje koopt, spelt anders dan iemand die de eerste of tweede editie heeft, want daarin zijn veranderingen aangebracht. Van Dale wijkt op een aantal vlakken bewust af van het Groene Boekje. Volgens de laatste berichten zou het al om minstens 859 woorden gaan. De meeste Vlaamse en enkele Nederlandse kranten nemen de nieuwe spelling grotendeels maar niet helemaal over. De prestigieuze uitgeverij Van Oorschot — die de hele Russische bibliotheek in vertaling uitgeeft — laat weten dat ze de kelk van de nieuwe spelling aan zich laat voorbijgaan. Je zult maar proberen juist te spellen.

De spelling-Geerts die Veto hanteert, kun je in het licht van het voorgaande zowel positief als negatief bekijken. Tegenstanders oordelen dat het de spellingchaos vergroot omdat nog een spelling aan bovenstaand lijstje wordt toegevoegd. De ministers hebben voor de nieuwe officiële spelling gekozen en daar moeten we ons nu eenmaal bij neerleggen. Als iedereen hetzelfde doet, is er geen probleem. Veto vond het jammer dat een consequentere spelling werd afgewezen, niet op basis van tekortkomingen in de spelling zelf, maar uit angst voor de publieke opinie. Veto wil aantonen dat de spelling helemaal niet radikaal verandert: het gaat maar over enkele woorden per pagina. Veto aanbiedt deze spelling niet als het gouden kalf, en is zich terdege bewust van de tekortkomingen en moeilijke punten van deze spelling, maar de problemen met de andere spellingen zijn zoveel groter.

Benny Debruyne

Ditzelfde artikel verscheen al vorig jaar in het tweede Vetonummer. Omdat we nog altijd vragen krijgen over het waarom van de Veto-spelling en deze spelling een bewuste keuze is, leek het ons niet overbodig die keuze nog eens te verantwoorden.

**Laat je niet
afschrikken door
de spelling:**

**Veto zoekt
medewerkers als
spelden in een
hooiberg.**

Hollandia speelt 'Ach Deken! Deken ach! mijn waarde Wolff!'

Toneelgroep felle tantes

Insdagavond serveert Teatergroep Hollandia een onverbloemde mening over zowat alles waar een achttiende-eeuwse dame niet bij stil hoort te staan. Twee vrouwen in felgekleurde hoepelrokken en keurslijffes schetsen met Ach Deken! Deken ach! mijn waarde Wolff! een hilarisch maar ontroerend portret van het vooruitstrevende schrijversduo Elisabeth Wolff en Agatha Deken. Zij schreven de eerste echte Nederlandse roman De historie van mejuffrouw Sara Burgerhart. Het stuk van Hollandia is een collage van achttiende-eeuwse teksten geworden, waaruit zowel de bedrukte moraal van die tijd als de verlichte ideeën van beide dames doorschijnen. Ook de stille, verbeterde creatieve wedijver zorgt voor de nodige spanningen en levert dus pittige dialogen op. Ach Deken! Deken ach! mijn waarde Wolff! wordt bovendien gespeeld in het Nederlands van die tijd.

Jeroen Willems, vast acteur bij Hollandia, kroop voor deze gelegenheid achter de regietafel. Voordien registreerde hij op de Toneelakademie van Maastricht en de Teaterschool van Amsterdam. Met zijn eerste 'openbare' stuk wil hij het publiek kennis laten maken met het illustere schrijversduo. Ach Deken! Deken ach! mijn waarde Wolff! ontstond in nauwe samenwerking met de actrices Henriëtte Koch en Robijn

Wendelaar. Aanvankelijk werden zij twee en Willems aangetrokken door de truttigheid die Wolff en Deken uitstraalden, hun kleding en uiterlijk, hun liefdesrelatie en de manier waarop ze zich in het achttiende-eeuwse Nederlands uitdrukten. Maar na zich in hun werk te verdiepen, bleek al snel dat het om twee feministes avant la lettre ging, twee voor hun tijd vooruitstrevende dames. Uit de enorme hoeveelheid boeken, gedichten en liedjes, maar ook uit de persoonlijke brieven en biografische gegevens stelden ze dialogen samen. Zo ontstond er een portret waarin zowel aandacht is voor de persoonlijke relatie als voor de pennestrijd voor een betere wereld. En omdat alle teksten in het oorspronkelijke achttiende-eeuwse Nederlands voorgedragen worden, is het ook een beetje een erbetoon aan de Nederlandse taal.

Ongezouten

De twee hoofdpersonages in het stuk werden in de volksmond Betje en Aagje genoemd en leefden in de tweede helft van de achttiende eeuw in Noord-Hollandse dorpjes. Ze schreven elkaar brieven waarin

ze zich zonder al te veel gêne uitspraken over vrijere opvoeding, vrijere godsdienstbeoefening, gelijke rechten voor mannen en vrouwen en — zij het binnen strenge marges — vrije seksuele moraal. Ook op politiek vlak hadden ze duidelijke standpunten, al komen die in het stuk niet zo uitgesproken naar voor. Deze dames geven in hun werk, vaak gericht op vrouwen, ongezouten hun mening. Daarin spreken ze hun publiek vaak vermanend toe. Wolff en Deken worden dan ook de boegbeelden voor tolerant denken van die tijd genoemd. Hun ideeën vielen niet bij iedereen evenveel in de smaak: na de Nederlandse contrarevolutie van 1887 moesten ze naar Frankrijk vluchten.

In een decor van twee stoelen en een sinaasappelkistje lijkt het stuk op het eerste gezicht statisch. Maar de scherpe woorden en veelzeggende, terloopse oegbewegingen die heen en weer geslingerd worden tussen beide vrouwen maken het bewegelijk en

dynamisch. Tussendoor richten ze zich in een strenge toon tot het publiek. Hans Oranje noemt het in het Nederlandse dagblad 'Trouw' een uitgebalanceerde driehoek tussen de schrijfsters, de acteurs en het publiek. De felle tantes krijgen tegelijkertijd een gelegenheid de essentiële waarden die ze met zoveel hartstocht bepleitten in dit stuk mee te delen.

Karlien Fluit

Cie De Hitte
speelt

Het Complex Höfund

Tekst: Bert Gabriëls Regie: Katelijne Billel
Spel: Roland Robijns Natalie Hoolants
Bert Gabriëls en Cathérine Vandoorne

6 en 7 oktober 1998
Wagehuys, Leuven

Aanvang voorstellingen: 20.30u Tickets: 250,- (reservatie), 300,- (kassa) Info & reservaties:
016/20.35.29. [Http://www.regio.be/ciedehitte](http://www.regio.be/ciedehitte) E-mail: ciedehitte@regio.be

Met steun van:
CULTUREEL CENTRUM REGIO fonk STAD LEUVEN

Leuven, 10 oktober 1998

Een dansbare architectuur

Alexander Baervoets dook pas vijf jaar geleden met eigen werk op in het Vlaamse danslandschap. Sedert zijn eerste danspans is hij een omstreden figuur, en heeft hij evenwel fans als mensen die zijn creaties verafschuwen. Toch lijkt Baervoets naar een ruimer publiek toe te groeien. Zijn korte oeuvre laat zich lezen als een evolutie van een strakke onderkoelde rationaliteit, naar een meer dansant spel met een bijzondere plaats voor de muziek. Met 'Das Wohltemperierte Klavier' is Baervoets mogelijk op een keerpunt aanbeland, een mooi vertrekpunt dus voor jonge dansliehebbers die zich naar de opening van het Klapstukseizoen begeven.

De grote barokkomponist Johann Sebastian Bach is erg populair bij dansers en choreografen. Dit komt wellicht omdat zijn muziek vele gezichten heeft. Nu eens een gelaagd kontrapunt, als een choreografie haast, dan weer lineair improvisatorisch. De afgelopen jaren mochten we in Leuven reeds verscheidene choreografen ontvangen met uiteenlopende interpretaties van Bach's muziek: een immer melancholische Annamir van der Pluijm op strakke figuren uit de cellosuites en een intimistische Steve Paxton (net als Bach een meesterlijk improvisator) op de bij uitstek dansbare Engelse suites. Er is ook de wervelende Bach wiens contrapunt zich laat kennen in een eksuberant teatraal ekses — een interpretatie die we kennen van de schitterende performance van Amanda Miller en Seth Tillett op Klapstuk 97. Later op het jaar krijgen we ook nog de visie van Alain Platel op Bach voorgeschoteld, een moment waarop zal blijken dat geen ekses te groot is in een poging om Bach te vatten. Maar eerst is Baervoets te gast.

Möbiusring

De eerste choreografieën van Baervoets zijn een poging om in de overdaad aan patetiek die de dans van tijd tot tijd be-

heerst, terug aandacht te vragen voor de dans zelf. Als choreograaf zette hij daartoe slechts krijlijnen uit, patronen en spelregels waarbinnen de dansers al improviserend bewegingen, lijnen en figuren kunnen ontvouwen. Op de gitaar van Paul Panhuysen na, kwam er geen muziek aan te pas. De dans leidt zichzelf, ze gedraagt zich als een proces, een reeks bewegingen die onophoudelijk voortstuwende. Ze beoogt geen syntese van beweging en vorm als eindresultaat, maar vertrekt veeleer vanuit een kader dat vervolgens aanhoudend gedeconstrueerd wordt.

Heel veel is er in vijf jaar niet veranderd. Baervoets houdt vast aan zijn verdiensten, maar gunt zich steeds meer vrijheid als danser. De dans leidt niet langer zichzelf, maar profiteert voor het eerst uitbundig van de muziek. In Bach heeft Baervoets een ideale kompaan gevonden, haast een choreograaf die er dezelfde ideeën op nahoudt. 'Das Wohltemperierte Klavier' is één van Bach's meest rationale werken. Een cyclus van vierentwintig preludes en fuga's doorloopt alle grote en kleine tertsoonaarden. De muzikale figuren zijn talrijke variaties op kleine sellen, ze laten zich geen tweemaal horen, maar schrijden ein-

deloos voort, als een möbiusring. Het werk is een improvisatie met tien vingers als dansers, bevroren na vierentwintig thema's.

De interpretatie van pianist Yutaka Oya bevestigt op een nadrukkelijke manier het modulerbare karakter van 'Das Wohltemperierte Klavier' door een nauwgezet mechanisch hameren van de notenreeksen. Baervoets heeft bijgevolg geen werk meer als choreograaf, hij krijgt immers een indrukwekkende dansbare architectuur voorgeschoteld. Slechts door de keuze van enkele variaties uit het eerste boek maakt hij vaststaande beslissingen. Hiermee knipt hij overigens de möbiusring door en thematiseert daardoor in het fragment eens te meer het proces. Voor Baervoets rest de ruimte voor een vrije improvisatie. De muziek heeft een prominente, leidende rol — als choreografie zeg maar. De dans volgt.

Dartel

'Das Wohltemperierte Klavier' is zonder twijfel Baervoets's meest dansante stuk geworden. Baervoets beweegt in grote bewegingen over de scene, tot zich voorzichtig een figuur vormt. Er volgt een nieuwe start. En nog één, en nog één. Elke bewe-

ging, zelfs de meest vrije, blijkt al te modulerbaar. Pure improvisatie kan kennelijk niet begrepen worden als vertrekend van een onschuldig lichaam — zoals ook het onschuldige oog een mite is. Steeds volgt de keuze voor een afbreking om het procesmatige karakter van de variaties te behouden. Na verloop van tijd rijgen de figuren zich aan tot een kaleidoscoop. Het gehele lichaam wordt in de beweging doorheen teatruimeren en muzikale architectuur aan een onderzoek onderworpen. In doorvoelde bewegingen tast Baervoets mogelijke posities van armen en benen af, maar evenzeer van een hangend hoofd, of van handpalmen op de grond. Een reeks permutaties van een kinderwijsje: hoofd-en-schouder, knie-en-teen, knie-en-teen.

Na enkele snelle, strakke fuga's, volgen tragerere stukken. Na een speelse eksploratie lijken zowel Bach als Baervoets haast stiekem tot plote syntheses te komen, als bewegingen zich op elkaar terugplooiën. Of is dit veeleer het werk van de toeschouwer, die niet de onschuldige ogen en oren heeft om processen te waarden? Baervoets en Oya maken in een dialoog tot de laatste noten een vluchtigheid waar die dans en muziek ongrijpbaar maakt. Op de scene wordt er een half uur lang gesnoept van de ruimte, door artiesten en toeschouwers. Als herinnering blijven er fragmenten die verwijzen naar een blinde vlek waar men een resultaat verwacht. Een prachtig stuk dans dat op een openheid aandringt de betekenis niet te fikseren, maar de vluchtigheid van de dans te koesteren.

Jeroen Peeters

Films in de Openingsweek van het Stuc

Baby vermoord in mikrogolfoven

Aast teater, dans en muziek biedt het Stuc ook dit seizoen filmvoorstellingen aan. Een kennismakingspakket met de filmprogramma kun je deze week gratis meepikken, op voorwaarde dat je een Stuckaart koopt. Zo zul je merken dat er in de Stuczaal, in tegenstelling tot in de Studio's of de Supercity, terecht kunt voor alternatieve films; filmklassiekers (in de reeks 'Filmfun'), vernieuwende films (in 'New Harvest') en retrospectievers.

De filmprogramma van Stuc valt dus uiteen in drie delen. De succesreeks 'Filmfun', samengesteld door Stefan Franck van De Andere Film in Antwerpen, belooft net als vorig jaar weer voor volle zalen te zorgen. Vandaar dat aan deze reeks slechts sporadisch een artikel zal gewijd worden. Voor de openingsweek van Stuc staat 'Le Locataire' van Roman Polanski op het programma. Polanski zelf speelt de hoofdrol in deze gitzwarte thriller naar het gelijknamige boek van Ronald Topor. Het is het verhaal van een schuchtere klerk die in Parijs een appartement huurt en bezeten raakt door de vorige huurster die zelfmoord pleegde.

De tweede reeks 'New Harvest' is gereserveerd voor vernieuwend werk. Erik

Borgman selecteert voor Stuc films van opkomend internationaal talent die niet in België gedistribueerd worden en dus nergens anders te zien zijn. Nieuw dit jaar binnen de New Harvest-reeks is 'Showcase', een forum voor nieuw videowerk en kortfilms.

New Harvest

De eerste New Harvest-film is 'The Entire History of the Louisiana Purchase' van Josh Oppenheimer en Christine Cynn. Oppenheimer is een jonge cineast die vorig jaar met glans zijn diploma film haalde aan de universiteit van Harvard. 'Louisiana Purchase', met medewerking van documentaire- en filmaakster Cynn, viel verscheidene keren in de prijzen op festivals. Oppenheimer had al langer een fascinatie voor obskure godsdienstige sektes, ufologen, extreem-rechtse milities, aanhangers van samenzeringstheorieën en meer van dit soort 'cultverschijnselen' die volgens hem deel uitmaken van de Amerikaanse cultuur net voor het einde van het millennium. Uiteindelijk begon hij, met de idee van permanente art in zijn hoofd, dergelijke bewegingen te infiltreren.

Hij verzon een vrouw, Mary Ann Ward, die ontvoerd is door aliens en daarna een onbevleete ontvangenis heeft. Ze is

ervan overtuigd dat ze het leven gegeven heeft aan de Messias. Bij de geboorte is haar zoon echter weggenomen en vervangen door een meisje. Mary Ann besluit haar dan toch bij haar te houden en noemt de baby Lucy, naar Lucifer. Ze wordt echter met de tijd meer en meer bang van het kind, en op een dag vermoordt ze de baby in haar mikrogolf. Oppenheimer konfronteerde leiders van ekstreme religieuze bewegingen, milities en ufologen met dit verhaal en zei er telkens bij dat deze gebeurtenissen algemeen bekend zijn. Hij deed zich voor als zeer geïnteresseerd in hun opinie en interviewde hen. Deze interviews dienden als basis voor 'Louisiana Purchase'. Hij voegde er reclamespotjes uit de jaren vijftig aan toe, beelden van Nazi-artsen die gevangenen uit konsentratiekampen onderzoeken en wat zelfgemaakt materiaal. Dit alles zorgt voor een mengeling van fictie en realiteit die een rake schets geeft van het huidige Amerika. Aansluitend wordt 'Music to Watch Girls By' vertoond, de nieuwe film van Oppenheimer en Cynn.

Retrospektieve

Tenslotte biedt Stuc ook retrospectievers aan. In oktober en november is Hal Hartley aan de beurt. De man wordt binnenkort veertig en heeft ondertussen een rijk

oeuvre opgebouwd. Hij heeft een liefde voor vervreemdende situaties. Zijn stijl is bijzonder sober en in Hartley's films zit een heel aparte vorm van humor. Deze week is 'Shorts' te bekijken, drie films die Hartley in 1991 gemaakt heeft voor de televisie. 'Theory of Achievement' is een sferbeeld van enkele jonge en intelligente volwassenen uit Brooklyn die hun tijd verdelen tussen intellectuele gesprekken en naadenken over hoe ze hun huishuur zullen betalen.

'Ambition' vertelt het verhaal van een gefrustreerde jonge man en zijn verlangen naar een mooi beroep én een mooie vrouw. In 'Surviving Desire' gaat een professor naar bed met een van zijn studentes, terwijl ondertussen een dakloze vrouw voorbijgangers aanklampt en hen vraagt met haar te trouwen.

Verder is er deze week in Stuc ook nog 'Best of Leuven Kort', bij wijze van voorproef op het festival Leuven Kort in december dit jaar. Tijdens het festival kan u gaan kijken naar 45 korte Belgische fictie- en animatiefilms op verschillende lokaties in de Leuvense binnenstad. Nu dinsdag zijn er vier kortfilms, waaronder 'Big in Belgium' van Pieter van Hees, de winnaar van de Prijs van het Publiek van vorig jaar.

Bert Balcaen

De Films tijdens de openingsweek zijn: 'Le Locataire', maandag om 20u00, 'The Entire History of the Louisiana Purchase' en 'Music to Watch Girls By', maandag om 22.30u, 'Shorts', woensdag om 20.00u en 22.30u en 'Best of Leuven Kort', dinsdag om 20.00u en 22.30u. Alle films worden vertoond in de Stuczaal (E. Van Evenstraat 2d) en zijn gratis met een Stuckaart.

Sugar Baby Love

Kraditiegetrouw levert Kultuurraad ook haar bijdrage aan de Openingsweek van het Stuc met een konsert en een fuif. Kultuurraad is één van de raden die deel uitmaakt van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) en biedt cursussen muziek, dans, teater en fotografie aan, alsook Ithaka, de fakbarrally en een heus teaterfestival. Wat de Kultuurraadavond deze donderdag betreft, staan de Belgische groepen Trancejazztical en Bar 8 in voor het eerste luik van de avond en DJ4T4 en DJ Riddim Progress begeleiden je naar de vroege uurtjes. In deze kille dagen doet het deugd naast een warme sjoko, een streepje muziek van eigen bodem te kunnen meepikken.

Bar 8 is een Antwerpse groep die je verwant kunt noemen met de hedendaagse muziekscene van de Linkeroever. Genre-experimenten zijn hen immers niet vreemd, gitaren worden in hun muziek gekombineerd met violen, een cello en een saxofoon. Zij worden afgelost door Trancejazztical. Het is een kwartet uit het Kortrijkse dat herrees uit de as van het te vroeg heengegane Word. Hun bijzonder fris, dansbaar acid-jazzachtig geluid wist menig een al te bekoren (ook Chantal Pattyn, die het prompt uitriep tot demo van Update op Studio Brussel in '95). Na een bankwissel groeide uit dat Word de Trancejazztical, die het best te beschrijven zijn als een bende met krachtige gitaargeluiden (met veel atmosferische gitaarsolo's) en funky ritmes. Hen zien loont des te meer de moeite als je weet dat ze donderdag hun mini-CD 'Sugar Baby Love' voorstellen.

Als hoofdact koos Kura voor DJ 4T4 die geassisteerd zal worden door DJ Riddim

Progress. Deze laatste draait vooral Jamaicaanse ragga. DJ 4T4 hoeft bijna niet meer voorgesteld te worden. Vorige week bralde hij een halfvolle Oude Markt nog onder onder zijn pseudoniem *Vierenjertig*. Inderdaad, de man staat bekend als scratcher bij het Hof van Commerce. Kristof Michiels, wat op 4T4's identiteitskaart staat, is eigenlijk een Limburger en belandde enkele jaren geleden in de Gentse alternatieve hiphopsceen rond Rhyme Cut Core. Hij woonde toen trouwens samen met DJ Graazhoppa en leerde zo de stiel en de platen kennen. Hij zal je dan ook eens laten zien wat hij in die jaren heeft geleerd. Trek alvast die dansschoenen maar aan.

Kristof Schurmans

Bar 8, Trancejazztical, DJ 4T4 en DJ Riddim Progress zijn allemaal donderdagavond te beluisteren in de Stuczaal. Die bevindt zich in de E. Van Evenstraat 2d, op de campus Politieke & Sociale Wetenschappen. Bij het konsert kom je er gratis in als je een Stuckaart hebt en je van tevoren reserveert, de avond zelf betaal je 25 frank of 175 frank (zonder Stuckaart). De fuif is gratis voor iedereen.

Een AANDEEL

en een MOK,

dat scheelt een SLOK!

Wat is Acco?

Elke student in Leuven kent Acco. Je haalt er de cursussen van je studie-richting (vanaf 17 augustus zijn de meeste al beschikbaar), verplichte en aanbevolen lectuur, ontspanningsliteratuur, computerboeken en -supplies, papier- en kantoor-materiaal.

Wie is aandeelhouder?

ACCO is een van de grootste studentencoöperaties van Europa. Vandaag telt ACCO meer dan 120 000 aandeelhouders. Je hebt dus heel wat bekende voorgangers.

Waarom een aandeel?

Dankzij een ACCO-aandeel krijg je een rechtstreekse korting van 15 % op het merendeel van je aankopen bij ACCO: cursussen, papierwaren, kantoorartikelen, boekpromoties.....

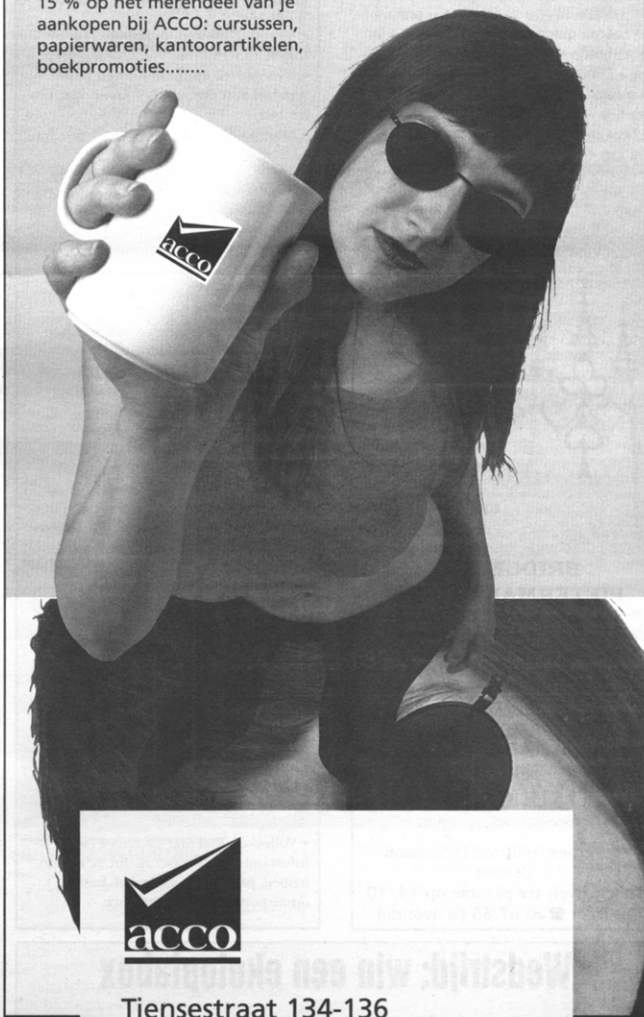
Wat kost het?

In een ACCO-aandeel investeer je 1250 frank. Voor de rest van je leven ben je ACCO-aandeelhouder.

En na je studies?

Ook later, na je studies, kun je lid blijven. Maar dat is toekomstmuziek... Ondertussen kun je enkele jaren genieten van alle ACCO-voordelen.

Een AANDEEL
en een MOK,
dat scheelt een SLOK!

Tiensestraat 134-136
3000 Leuven Tel.: 016/29 11 00

Sluit voor 10 oktober '98
aan bij Acco... en je krijgt
deze **UNIEKE BLOKMOK** cadeau.

Grote sporthappening op 7 oktober

Sportraad komt naar je toe

**Het Universitair Sportcentrum is bij de modale Leuvense student beter bekend als 'het Sportkot'. Je vindt er de mogelijkheid om de meeste hedendaagse sporten te beoefenen. Sportraad en het Sportcomité van de KU Leuven slaan aan het be-
gin van het jaar de handen in elkaar om dit even voor te stellen.**

Op woensdag 7 oktober kan je tal van sporten zelf eens uitproberen, tijdens de initiaties die de monitoren van het Universitair Sportcentrum zullen geven: grijp je kans om ook eens op een eenwieler te leren rijden, ontdek de kick van het mountainbiken, of test je oriëntatie- en slangenmenscapaciteiten in de speleobox. Ben je al sportief aangelegd, dan kan je nog altijd van de gelegenheid profiteren om gratis een keertje te gaan squashen, of om nog eens op een klimmuur te kruipen. Daarnaast stellen een aantal sporten zich voor in de inkomhal van gebouw de Nayer: wil je meer weten over alpinisme, of heb je er altijd al van gedroomd om geruisloos door de lucht te zoeven, kom dan zeker een kijkje nemen. Een volledige lijst van de activiteiten vind je in het kadertje op deze pagina.

Dit jaar neemt Sportraad het initiatief om ook de sportklubs uit het Leuvense in de schijnwerpers te plaatsen. Vind je nog altijd onhandig om elke dinsdagavond naar huis te treinen om te gaan trainen, dan heb je er misschien al over gedacht om in Leuven een club te zoeken. De voorstelling van de Leuvense sportklubs is de geschikte gelegenheid om kennis te maken met enkele soms minder voor de hand liggende sporten.

Op het Alfons Smetsplein aan de Tien-
straat vind je op woensdagmiddag een

kleine 51 klubs die zich komen presenteren met de nodige demonstraties en initiaties: vergaap je aan de spektakulaire gevechtssporten zoals Aikido en Ju-Jutsu, of doe zelf mee aan de entoesiaste aerobic-shows. Top of the bill is misschien wel het Jet Set Frisbee Team, dat deze totaal onbekende maar erg snelle sport komt tonen aan het grote publiek.

Pjeroo Van Orshoven

Het Universitair Sportcentrum vind je aan de Tervuursevest 101 in Heverlee: vanuit Leuven stad rijd je de Naamsestraat uit tot aan Naamsepoort. Daar steek je de Vest over en je slaat rechtsaf, waar je ook een fietspad vindt. Dat volg je tot voorbij Delhaize. Na de frituur passeer je een affichemuur en sla je linksaf. Achter de atletiekpiste vind je dan gebouw de Nayer. Het Alfons Smetsplein ligt aan de Tienestraat, iets boven het Huis der Rechten en Politika-kaffee, onder het Hooverplein aan de rechterkant.

Aktiviteiten

- Alpinisme, op lichtmasten en klimmuur, vanaf 14u.
 - Baseball op terrein 2 van 14u tot 17u.
 - Boogschieten, in sporthal De Nayer, vanaf 14u.
 - Sirkustechnieken; in sporthal De Nayer, van 15u tot 17u.
 - Gymnastiek en toestelturnen in de turnzaal van gebouw De Nayer, van 14u tot 16u.
 - Mountainbike, 4 sessies van 1 uur, van 14u tot 18u.
 - Roeien, aan het boothuis in Wilsede, vanaf 14u of om 13u30 aan gebouw De Nayer, per fiets.
 - Zwemmen, van 16u tot 18u in het zwembad van het Universitair Sportcentrum, gratis tickets aan de Sportraadstand in de inkomhal gebouw De Nayer.
 - Schermen, in de kleine zaal van het Gymnasium, van 14u tot 17u.
 - Speleobox met 100m intern parcours.
 - Squash in Killshot squashcentrum, gratis tickets aan de stand in de inkomhal van gebouw De Nayer.
 - Trampoline, in de turnzaal van gebouw De Nayer van 14u tot 16u.
- Infostands van volgende sporten in de inkomhal van gebouw De Nayer: alpinisme, diepzeeduiken, kajak, rugby, skiën, speleologie, squash en zweefvliegen.

Op het A. Smetsplein in Leuven

- Aerobic: New Fitness Center Leuven 14u, 15u30, 17u
 - Aikido: Aikido Leuven 14u
 - Ban-Sen-Juku: 15u
 - Basket: B.C. Pro*Star Dames 15u
 - Frisbee: Jet Set Frisbee Team: doorlopend
 - Jazzdans: Blauwput Omnisport 14u30
 - Ju Jutsu: Hakko Ryu 16u
 - Karate: Tshintou Leuven 17u
 - Tafeltennis: tafeltennisclub Meerdal: doorlopend
 - Volleybal: Red Star Leuven 17u
- Infostands van karate, Ju Jutsu, Aikido, frisbee, ping-pong, volleybal, basket, omnisport, fitness, short track.

CURSUS BRIDGE

Leer dit boeiende kaartspel op een prettige en moderne manier met

BRIDGECLUB PIETERMAN LEUVEN

Cursus speciaal voor studenten van de K.U. Leuven en de hogescholen

12 woensdagen vanaf 14 oktober om 19.30 u, onderbreking tijdens de kerstvakantie

Leopold I-straat 17, Leuven
Prijs: 600 fr of 1200 fr., tekstboeken inbegrepen

Lesgever: Wilfried Bylemans (Blos)

Inschrijven ter plaatse op 14/10 of info: ☎20.67.55 ('s avonds)

Wedstrijd: win een ekotopiabox

Het Sic en Veto zullen op geregelde tijdstippen een heuse ekotopiabox weggeven. In de kleurrijke doos vind je ondermeer rozensjampoo, een katoenen tas in designvorm, ekologisch afwasmiddel, zeep en massagemiddel, oorkaarsen maar ook bijvoorbeeld 'State of the world', interessante lectuur met onder meer bijdragen over de klimaatveranderingen, besmettelijke ziektes en de versnelling van de geschiedenis.

De opdracht is eenvoudig: bedenk zo snel mogelijk een eenvoudige milieutip en laat die op welke manier dan ook (mail, brief, in persoon) weten aan het Sic of Veto. De origineelste en/of beste tip wordt gepubliceerd in Veto en de bedenker ervan krijgt een ekotopiabox.

Het Sic bevindt zich in Alma II. Tel: 32 30 39. Fax: 32 30 15. Mail: koen.neyens@dsv.kuleuven.ac.be of griet.peeraer@dsv.kuleuven.ac.be. Voor de koördinaten van Veto: zie kolofon.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontaal — 1 Bijbelse plant 2 Europeaan — Lelie-achtige plant — Voorzetsel 3 Voedingsmiddel — Krachtig geluid — Schrijfgerei 4 Onvrindelijk — Vierde gedeelte 5 Goddelijke openbaring — Europeaan 6 Heel kort geleden — Onderricht — Zwak en kort geluid 7 Zoogdier — Verstering van de openbare orde 8 Europees premier — Bloeiwijze 9 Steil omhoogrijzende ondiepte — Aziatisch land — Muzieknoot 10 Boom — Lol — Smart 11 Bovenste deel van de atmosfeer.

Vertikaal — 1 Europeaan — Opening 2 Verharing — Persoon die zich op de werkelijkheid richt 3 Spil — Germaanse bewoner van Nederland 4 Persoon in de keuken — Griekse letter — Bevel 5 Kledingstuk — Grassoort 6 Groente — Mansnaam — Wereldstad 7 Woordvoerder — Europese taal 8 Muzieknoot — Pers. vnv. — Recht stuk van een rivier 9 Geestelijke — Pers. vnv. 10 Daadloosheid — Drank 11 Filosoof — Persoon die bagage vervoert.

Door Filip De Keukeleere

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

van fifties tot seventies
van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit,
alles wat je kot nodig heeft

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

zoekertjes

✓ Een zoekertje voor Maarten moet er zijn.
 ✓ Woensdag 7 oktober: grote sporthappening, lees pagina 14.
 ✓ Win een X-box. In de doos vind je o.a. een foto van X, een matras, een mini waterkanon, het rode boekje van X, een CD met revolutionaire X-liedjes en nog veel meer van die leuke spulletjes. M.a.w. de ideale box om rijksmacht, BOB en staatsveiligheid te verschalken. De opdracht: bedenk een tip om het waterkanon van de rijksmacht te likwidieren. Stuur uw tips naar de Veto.
 ✓ Griet van Sic zoekt persoon die vorige

maandag en dinsdag in de Alma alle Sic-potloden heeft meegenomen. Beloning: een nachtelijk met Griet of een nachtje met een Sic-potlood.
 ✓ Lieveke, ge zijt een echt fotomodel. Wordt Vervolgd. Mosj.
 ✓ Maandag 5 oktober om 19u zal Tobback uit Leuven uitgezonden worden en dit met behulp van de teletijdmachine van professor Barabas. Hij krijgt een gratis reisje aangeboden naar de oertijd waar hij zich zeker zal thuisvoelen met zijn dino-uitertijk.
 ✓ Wie heeft er nog de legendarische vampieren-uitzending van Merlina gezien? Patrick Onraet.
 ✓ Waar was die fotograaf van de Veto op de dag van de democratie in Antwerpen?
 ✓ Joost zat die dag ook in Antwerpen, maar dan wel in de verkeerde rossebuurt.
 ✓ Annemie zie dat ge uitgeslagen zijt, want Carla en X zullen u op 9-11 oktober konstant bezighouden in ...
 ✓ Veto zoekt zoekertjesschrijvers en dit onder de censuur van X.
 ✓ Da Extravaganza Alternativa Days presents every second and last Tuesday of the Month in AV 01.12 an incredible psychotronic picture: mania, an introduction in cult: biker, science-fiction, blaxploitation, violence, sexploitation, kung-fu, horror, asian, black humor, revolu-

tion, psycho, ...
 ✓ Loony Toons op woensdag 14 oktober in Rumba: een (oor) ale mix van alternatieve experimentele gitaarrock, metal, hardcore, punk.
 ✓ De politie van Leuven verkoopt Sic-potloden voor 5fr. per stuk. U kan ze bestellen op 21.19.00.
 ✓ Vanaf deze week komt niet alleen postbode Moos op Hautekiet, maar ook slimme blondjes, ongelooflijk maar waar.
 ✓ In de bijbel zit ook poëzie zei Jeroen L. Nadat hij met ontslag dreigde.
 ✓ Annemie en Wim eisen een persent op de verkoop van de stukkaarten, voor al die stress die ze op het onthaal moeten verwerken.
 ✓ Gezocht blad met een artikel voor de Veto. Spijgijf genoeg gevonden.
 ✓ Zes vrouwen met superboezems, die door geen enkele man te temmen zijn op dinsdag 13 oktober om 22u in AV 01.12.
 ✓ Een "Death Race" met als doel zoveel mogelijk punten te verzamelen door mensen dood te rijden op dinsdag 13 oktober om 20u in AV 01.12.
 ✓ Raf krijgt veel te veel telefoon op de Veto, zodat Jeroen L. zijn frieten koud moet op

vorig nummer

L	I	L	L	I	P	U	T	T	E	R
I	N	O		M	A	R	E		V	A
E	N		S	P	U	I		P	E	N
F		B	L	O		A	G	E	N	S
S	T	A	A	R	T		A	R	M	
T	O	T		T	Y	K		Z	I	N
	R	A	N		M	A	R	I	N	E
S	P	A	A	K		T	U	K		F
L	E	F		I	T	E	M		R	A
A	D		P	E	E	R		D	I	S
K	O	N	Y	N	E	N	P	O	O	T

eten.
 ✓ Sic geeft in navolging van X ook een box weg. U mag uw milleuities doorsturen naar de Veto, een subjectieve beoordelingsraad zal de gelukkige winnaar persoonlijk verwittigen.
 ✓ Was het nu An of Han of Jan?
 ✓ Genoeg gezeverd of niet. X stopt er mee.
 ✓ Tot volgende week.

VERHUUR ALLE GELUIDSEN LICHTAPPARATUUR ALLEEN DE BETERE MERKEN ZEER SCHERPE PRIJZEN

Open: ma tot vr: 16u30 - 19u
 zaterdag: 14u - 16u

O.L.Vrouwstraat 9 3020 Herent
 Tel & Fax (016)23 09 68

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
 Video-, klank- en lichtmateriaal
 Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR EN CD'S
 met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)

016/201.301

IEGO COPY

WIE VAN DE DRIE??

Tiensestraat 118 Tel: 23.70.30	Tiensestraat 88 Tel: 23.70.02	Naamsestraat 115 Tel: 23.70.03
Ma.-Dp. 9 - 22u. Vr. 9 - 20u. Zat. 10 - 17u.	Ma.-Vr. 9 - 19u.	Ma.-Vr. 9 - 19u. Zat. 10 - 17u.

aangepaste uren tijdens KUL vakantieperiodes

agenda & ad valvas

DOOR SOFIE OVERSTIJNS

MAANDAG

20.00 u **FILM** Filmfun - "Le Locataire" van Roman Polanski, in de Stuczaal, E. Van Evenstraat 2d, org. Stuc.
 20.30 u **DANS** Première - "Rood Red Rouge" van Grace Elle Barkey, in Naamsestraat 96, org. Klapstuk.
 20.30 u **TEATER** "White Out" van Stef De Paep, in Vlamingenstraat 83, org. Stuc
 22.30 u **DANS** "Bach" van Alexander Baervoets, in Naamsestraat 96, org. Klapstuk.
 22.30 u **FILM** New Harvest - "The Entire History of the Louisiana Purchase & Music to Watch Girls By van Christine Cynn & Josh Oppenheimer", in Stuczaal, E. Van Evenstraat 2d, org. Stuc.

Kiev, in KC De Minnepoort, toeg. 450/550, org. Teaterburo Pimpernel.
 20.30 u **DANS** "Rood Red Rouge" van Grace Ellen Barkey, in de Dansstudio, Naamsestraat 96, toeg. gratis/50/300/350, org. Klapstuk.
 20.30 u **TEATER** Teatergroep Hollandia speelt "Ach deken! Deken ach! Mijn waarde Wolff!", in de Vlamingenstraat 83, toeg. gratis/50/300/350, org. Stuc.
 22.30 u **DANS** "Bach" van Alexander Baervoets, in de Dansstudio, Naamsestraat 96, toeg. gratis/50/300/350, org. Klapstuk.
 22.30 u **FILM** "Best of Leuven Kort", in de Stuczaal, toeg. gratis/25/150/175, org. Stuc.

gratis/25/150/175, org. Stuc.
 20.30 u **DANS** "Rood red rouge" van Grace Ellen Barkey, in de Dansstudio, toeg. gratis/50/300/350, org. Klapstuk.
 20.30 u **DEBAT** Info-avond "Ekstreem rechts tegen de vrouw", met auteur Joke Van Leeuw, in Pangaea, Vesaliusstraat 34, toeg. gratis, org. SJW.
 20.30 u **TEATER** "Memoires uit de rijpingsjaren" van de Onderneming, in de Vlamingenstraat 83, toeg. gratis/50/300/350, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** in het kader van de Hal Hartley-retrospektieve, "Shorts", in de Stuczaal, toeg. gratis/25/150/175, org. Stuc.

org. Konsertvereniging van het Lemmensinstituut.
 20.30 u **KONSERT** Trancejazztal & Bar 8, in in de Stuczaal, toeg. gratis/25/150/175, org. Kultuurraad der Leuvense studenten.
 24.00 u **FUIF** Openingsfluit met DJ 4T en DJ Riddim Progress, in in de Stuczaal, toeg. gratis, org. Kultuurraad.

DINSDAG

AKTIE Fietsgraveer-aktie: gratis en voor fiets in de tent en de hal van Alma 3 (Heverlee). Van 11.30 tot 14.30 u en van 17.00 tot 19.30 u.
 20.00 u **FILM** "Best of Leuven Kort", in de Stuczaal, E. van Evenstraat 2d, toeg. gratis/25/150/175, org. Stuc.
 20.00 u **TEATER** Clownsteater Mimikritchuy uit

WOENSDAG

AKTIE Fietsgraveer-aktie: gratis en voor fiets in de tent en de hal van Alma 3 (Heverlee). Van 11.30 tot 14.30 u en van 17.00 tot 19.30 u.
 13.00 u **TEATER** Uur Kultuur: "Memoires uit de rijpingsjaren" door de Onderneming, in de Vlamingenstraat 83, toeg. gratis, org. Uur Kultuur.
 20.00 u **FILM** In het kader van de Hal Hartley-retrospektieve, "Shorts", in de Stuczaal, toeg.

DONDERDAG

AKTIE Fietsgraveer-aktie: gratis en voor fiets in de tent en de hal van Alma 3 (Heverlee). Van 11.30 tot 14.30 u en van 17.00 tot 19.30 u.
 20.00 u **KONSERT** Vier op 'n rij en Rubio Strijkkwartet met "A otto voci", inleiding om 19.15 u met Bart Spanhove, in het Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200/250,

ZONDAG

22.00 u **KONSERT** "Ballate a tre van Landini" door Ensemble Fala Musica, o.l.v. Maurice van Lieshout, in de Kapel Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, toeg. 400, org. Kultureel Centrum Leuven.

MAANDAG

20.00 u **FILM** In de reeks Filmfun "King Kong" van Merian C. Cooper, in de Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** in de reeks New Harvest: "Vive Elle", Miriam Kruijschoop, in de Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

Alfa

- 05/10 om 20.00 u: Indiana Jones-avond, in Fak L&W.

Bios

- 05/10 om 22.00 u: TD, in de Lido.

EOOS

- 06/10 om 22.00 u: Openingsfluit, in de Blauwe Kater, toeg. 50/80. • 08/10 om 20.00 u: "The Game", in MSI 00.28.

Medica

- 06/10 om 14.00 u: Posterbeurs, in Doc's bar. • 08/10 om 22.00 u: Openingsfluit, in de Lido.

NFK

- 06/10 om 13.00 u: Broodmaaltijd, in de Student Lounge. • 06/10 om 20.30 u: Spaghetti-avond, in Pangaea, Vesaliusstraat, toeg. 70. • 08/10 Fakbaravond, in de Fak.

Psychologische Kring

- 06/10 om 22.00 u: OpeningsTd, in de Lido.

VRG

- 05/10 om 22.00 u: Kroegentocht Eerste Kan, in de Samambaia.

VTK

- 07/10 om 22.00 u: OpeningsTD, in de Waalberg. • 08/10 om 23.00 u: lucky hour met zuipkaarttrekking, in 't Elixir. • 11/10 om 22.00 u: happy hour, in 't Elixir.

berichten

Kringraadverkiezingen

Kringraad, de Loko-geleding zie zich bezighoudt met onderwijs, kringenkoördinatie en internationaal verkies voor Akademische raad: één vertegenwoordiger uit biomedische wetenschappen Onderwijsraad: drie vertegenwoordigers - uit humane, eksakte en biomedische wetenschappen Akademische-lerarenopleidingraad: drie vertegenwoordigers - uit humane, eksakte en biomedische wetenschappen Informatika: één vertegenwoordiger Internationaal: één vertegenwoordiger Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS): twee vertegenwoordigers één Kringenkoördinator Raad van bestuur van Alfaset c.v.ba: één

vertegenwoordiger
 De verkiezingen gaan door op vrijdag 16 oktober 1998. Ze gebeuren door de Algemene Vergadering van Kringraad, waarin vertegenwoordigers van de Leuvense studentenkringen zetelen. Gemotiveerde kandidaturen (met c.v.) dienen uiterlijk op woensdag 14 oktober 1998 om 18u toegekomen te zijn op het Kringraad-sekretariaat op onderstaand adres. Voor meer informatie over de verkiezingen kan je altijd terecht op Kringraad (tussen 14 en 18u) of bij je eigen kringvertegenwoordiger(s).
 LOKO (Kringraad), 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven, tel. 016/32.37.89 of 22.31.09, fax: 016/22.01.03, E-mail: krira@krira.student.kuleuven.ac.be

"Wij willen gemeenschap vormen"

e kent ze vast en zeker wel. Schuin tegenover Alma I in de Tiensestraat. Die blauwe deur, altijd op een kier, met daarop: Dondeynehuis - Open Jaar. Een twintigjarige student leeft er samen met een direktorsgezin. En nee, het is geen internaat of peda. De studenten volgen halftijds les: wijsbegeerte en dispuut- en steloefeningen. Daarnaast volgen ze sociale, culturele en religieuze activiteiten, het huispakket. Veto ging even poolshoogte nemen bij studenten die uit eigen beweging kiezen voor een reflectiejaar tussen het middelbaar onderwijs en de universiteit, en er ook een bijbelkursus bij volgen.

"Het Open Jaar biedt mensen die niet uit het middelbaar komen de kans om zich verder algemeen te vormen en zich te bezinnen over hun studiekeuze", aldus de brochure. Het is een project van de Leuvense jezuiten in samenwerking met de KU Leuven en enkele vertegenwoordigers uit het middelbaar onderwijs. Vorige week bleek hoe erektor Dillemans niet alleen pleitte voor een algemene toelatingsproef, maar ook een lans brak voor een beter oriëntatiebeleid in het middelbaar. Naar aanleiding daarvan klopte Veto op de blauwe deur en waarde door een doolhof van gangen en ruime, verzorgde gemeenschapsruimtes verbonden met het Leo XIII-seminarie. Daar kregen in de eerste plaats Dries, 'Open-Jaarder', Jasmina, 'ex-Open-Jaarder', en de Duitse Johanna het woord. Ook het direktorsgezin, Liesbeth en Erik en de kleine Ruben, was present.

Paus

Veto: Waaron kozen jullie voor het Open Jaar na jullie middelbaar, en kregen jullie die keuze thuis makkelijk verkocht?

Jasmina: «Eigenlijk wou ik een jaar naar het buitenland. Dat is niet doorgegaan. En de universiteit zag ik nog niet zitten. Toen wees mijn moeder me op een krantenartikel over het Open Jaar. Dat sprak me aan.»

Dries: «Mijn broer heeft ook het Open Jaar gevolgd en ik ben nog niet honderd procent overtuigd van mijn keuze voor onderwijzer. Misschien wil ik toch aan de unief voortstuderen. Daarnaast sprak de combinatie van studententevens en gemeenschapsleven me aan. Ook het huispakket was voor mij zeer belangrijk: hier worden sociale, culturele en religieuze activiteiten georganiseerd. Bovendien word je hier niet aan je lot overgelaten. Er is altijd nog het direktorsgezin. Precies nu, tussen mijn middelbaar en mijn definitieve studiekeuze, is het mogelijk van alles te proeven. Later zal ik daar minder de kans toe hebben. Volgens mij maakt het bovendien niet uit wat je later gaat studeren. Later kan ik door dit jaar misschien bepaalde problemen beter aan of dingen beter begrijpen.»

Johanna: «Bij mij lieten mijn ouders me zonder enig probleem beslissen. Voor ik kies, wil ik meer weten over geesteswetenschappen en cultuurwetenschappen. Het lijkt me interessant over vele thema's met medestudenten in het Dondeynehuis te discussiëren. Het is bovendien een uitdaging voor mij om met mijn studies in het buitenland te beginnen, een nieuwe taal te leren en met mensen van een andere mentaliteit samen te leven. Mijn informatie over dit project haalde ik hier in Leuven zelf natuurlijk, niet in Duitsland.»

Veto: Speelde religieuze beweging geen belangrijke rol bij jullie keuze voor het Open Jaar?

Johanna: «Klopt. Dat is een andere reden waarom ik hier nu ben. Het is belangrijk in

het begin van je leven uit te maken wat je in het centrum ervan wil plaatsen.»

Jasmina: «Voor mij primeerde niet de vraag wat ik met God in mijn leven zou aanvangen. Het verschijnsel godsdienst in het algemeen sprak me meer aan, maar ik ben geen praktiserende katoliek. Toch waren de bezinningen interessant.»

Dries: «Open Jaar probeert in een kristelijke geloofstraditie kritische jongeren te vormen. Dat is voor mij heel belangrijk geweest. Ik heb ook mijn bedenkingen bij wat de paus zegt of de kerk als instituut. Op sommige vlakken is dat vrij bekrompen allemaal. Toch is erover nadenken heel belangrijk, omdat je niet om het religieuze heen kunt.»

Veto: Als mensen hier al weten wat ze zullen studeren, schiet het Open Jaar dan eigenlijk niet zijn doel voorbij?

Erik: «De studiekeuze moet je zien in een bredere kontekst. Het Open Jaar zou ervoor moeten zorgen dat men op een bewustere manier zijn studiekeuze kan maken.»

Veto: Betekent het gemeenschapsleven voor jullie een extra meerwaarde?

Jasmina:

«Vijf jaar geleden waren wij met een grote groep: mensen die andere professionele ambities hadden, maar toch precies op andere vlakken een motivatie gemeen hadden om hier in gemeenschap te komen wonen zonder elkaar vooraf te kennen.

Ik denk dat het in een Open Jaar gemakkelijker is om tijd te maken voor elkaar. Nu woon ik op een gemeenschapshuis en het is bijvoorbeeld moeilijk een moment te vinden waarop iedereen er kan zijn, onder andere door lesroosters en vrijetijdsbesteding.»

Kommentaar

Dries: «Ook de begeleiding bepaalt de sfeer. Wij kunnen echt terugvallen op Erik en Liesbeth als we het niet meer zien zitten.»

Johanna: «Voor mij is dit niet het belangrijkste aspect. Ik wil hier kapabel worden voor mezelf te zorgen, en dit is een kans die ik maar eenmaal in mijn leven krijg.»

Erik: «Hier wordt eigenlijk iets gesticht wat we in een veel breder perspectief, op maatschappelijk vlak, zijn kwijtgeraakt, en dat is: een stuk gemeenschap willen vormen. In deze tijd wil het Open Jaar enigzins weerwerk bieden aan de individualisering van de maatschappij en jonge mensen de kans geven om te zien dat leven in gemeenschap wel degelijk mogelijk is, maar ook toekomst heeft. Eenheid in verscheidenheid, daar moet het terug naartoe.»

Dries: «Heel wat jongeren hebben een verkeerd beeld van gemeenschapsleven. Toen ik op school vertelde dat ik met achtien jongeren ging samenleven, kreeg ik als eerste commentaar: Goh, dan moet je om elf uur binnen zijn zeker. Dat is het helemaal niet. Wij mogen tot vijf uur 's nachts

uit als wij dat willen. Maar natuurlijk zijn er ook regels die gerespecteerd dienen te worden. En zo leer je wat dat is, rekening houden met elkaar. Tegelijkertijd vraagt men je je eigen persoonlijkheid niet te verliezen. En daardoor denken mensen dat dat niet te rijmen valt. Nu beweer ik het tegendeel.»

Negativiteit

Veto: In gemeenschap leven, een directeur, bezinning. Waarin verschilt precies het Open Jaar van een middelbaar internaat?

Jasmina: «Eerst en vooral in het programma, een pakket filosofie. Verder bereik je een heel ander publiek met een heel ander

Dries: «Die sociale, culturele en religieuze activiteiten bestaan uit een theoretisch en een praktisch luik. Voor het theoretische luik wordt telkens een gastprofessor uitgenodigd. We zijn met negentien en hebben natuurlijk veel meer kans om te interpellieren dan in een grote aula. Elke week zijn er ook bezinningen.»

Veto: Is het vak bijbelkursus niet nogal zwaar en eerder gespecialiseerd voor een jaar dat pretendeert een algemene vorming aan te bieden?

Jasmina: «Bij ons werd het Marcus-evangelie behandeld. Dat was ook vrij zwaar. Dat hebben we dan ook voorgeleed. De meesten van ons hadden er dan ook niet echt veel aan. Na ons is het vak er anders gaan uitzien.»

Liesbeth: «Nu wordt de bijbel meer geduid en wordt er aangetoond wat die voor jonge mensen kan betekenen. Op die manier wordt iedereen verwacht daardoor zijn eigen visie te ontwikkelen.»

Veto: Wordt het huispakket op één of andere manier geëvalueerd?

(foto Ivan Pitt)

re ingesteldheid. Hier kom je vrijwillig terecht.»

Erik: «Filosofie is hier op zijn plaats omdat daarin een aantal fundamentele vragen worden gesteld. Maar onze mensen worden zeker niet klaargestoomd om later filosofie of theologie te gaan studeren. Alle mogelijkheden blijven dus open. Als je ergens een stuk aan oriëntering wil doen, kan je niet buiten sociale, fundamentele en religieuze vragen. In die optiek is het niet zo onlogisch dat mensen vanuit het Open Jaar naar alle richtingen doorstromen, zelfs naar eksakte of natuurwetenschappen.»

Veto: Het huispakket steunt op activiteiten rond drie peilers: sociale, culturele en religieuze. Kunnen jullie daar concrete voorbeelden van geven?

Jasmina: «Ik heb toen Koerdische kinderen die hier lesvolgen, bij hun huiswerk begeleid. De eerste keer dacht ik dat ik daar niks aan had. Uiteindelijk voel je dat je wel iets nuttigs doet. Ook deden we eens een Vastenactie. Door die sociale activiteiten ben ik zelf in elk geval meer naar buiten toe gericht nu.»

Liesbeth: «Wat betreft de culturele peiler, stellen we voorerst in overleg met de studenten een culturele agenda samen. Wij willen bovendien niet enkel kunst op zich beschouwen. In het atelier bezielde kunst belichten we kunstenaars die hun visie geven op religie. Wij gaan gezamenlijk naar voorstellingen, teater, dans en muziek, sirkus of tentoonstellingen. Omdat bij de cultuuragenda de studenten enkel passief deelnamen als toeschouwer, hebben we vorig jaar het atelier initiatie in de kunst ingericht, waarbij een kunstenaar in huis wordt gehaald en dan in een aantal sessies over die bepaalde kunststak zelf aan het werk wordt gedaan. Vorig jaar bouwden we een tentoonstelling met eigen foto's uit.»

Jasmina: «Ja. Pas één week na het akademiejahr krijg je een getuigschrift. Tijdens de vakantie doet men een sociale stage, waarvan men een verslag schrijft. Beëindigt men deze niet met vrucht, dan krijgt men ook zijn getuigschrift niet.»

Jezuiet

Veto: En hoe zit het met het slaagpercentage?

Liesbeth: «Als mensen al niet slagen, is het meestal omdat ze het studiepakket niet onder de knie krijgen.»

Dries: «Maar dan nog is het absoluut geen verloren jaar. Hier betekent een mislukking zeker geen negativiteit. Je hebt naast je studies zeker iets anders gedaan.»

Veto: Krijgt men in het Open Jaar een beurs als beursgerechtigde?

Liesbeth: «Ja, maar het probleem situeert zich in het jaar erop. Besluit je dan verder te studeren, dan word je als bis-student beschouwd. Maar voor beursgerechtigden springen in dat geval de jezuiten bij die hiervoor een pot hebben aangelegd.»

Veto: Vijf jaar geleden begonnen jullie met twintig mensen. Daarna daalde het aantal om nu weer op negentien uit te komen. Is er een schaalvergroting gepland of houdt men het als het ware bij een elitair groepje?

Liesbeth: «Dit jaar waren er meer aanvragen dan kamers waarover we kunnen beschikken. Vier mensen hebben we moeten teleurstellen. Die kunnen niet meer deelname omdat het essentieel is dat men inwoont. Volgend jaar zouden we een dertigtal kamers nemen. Maar tot nu toe blijft het nog altijd een kleinschalig project met maximum rond de dertig studenten, natuurlijk in overleg met de academische stuurgroep en beleidsgroep.»

Aernout Beke